

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.
ΤΟΜΟΣ Η'.
ΕΤΟΣ 18ον

ΤΕΥΧΟΣ 3—4

1—15 Ιουνίου 1907

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Διευθυντής-εκδότης

ΑΘΗΝΗΣ

Ὁδὸς Ἀθηνᾶς, 101

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

*Ἐσωτερικοῦ ὄφ. 16

*Ἐξωτερικοῦ ὄφ. 20

ΑΙ ΑΕΡΟΝΑΥΤΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Πολλοὶ θὰ ἐνόμιζον, ὅτι ἡ ἀεροναυτική μόνον διὰ τὸ ἰσχυρὸν φύλον ἦτο προωρισμένη, τοῦλάχιστον μέχρι τῆς τελείας ἐφαρμογῆς τῆς ἀεροπορίας διότι καὶ νῦν ἀκόμη εὐρισκόμεθα εἰς τὸ στάδιον ἐτι τῶν ἀνακαλύψεων, ἐφαρμογῶν καὶ πειραμάτων.

Ἐν τούτοις ἡ γυνὴ οὐ μόνον παρηκολούθησε με ἐνδιαφέρον τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἀεροστάτου, ἀλλὰ καὶ ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰ πειράματα. Δὲν ἔλειψαν δὲ καὶ τὰ θύματα δυστυχῶς.

Καὶ ἐν πρώτοις ἀμέσως ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν πρώτων ἐναερίων ταξιδιῶν ἐγένετο τὸ τολμηρὸν διὰ τῆμα τοῦ ζεύγους Blanchard, τὸ συγκινήσαν σύμπασαν τὴν Εὐρώπην. Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Blanchard, κατόπιν τῶν τόσων ἐν Παρισίσις ἐπιτυχῶν ἀνυψώσεων, διέβησαν διὰ τοῦ ἀεροστάτου καὶ τὴν Μάγχην.

Οὕτω καὶ ἄλλαι ἠκολούθησαν τὸ παράδειγμα τῆς κυρίας Blanchard, ἀπὸ δὲ τοῦ 1783 μέχρι τοῦ 1849 τεσσαράκοντα ἐννέα γυναῖκες ἐγένοντο ἐνδοξοὶ ἐν ταῖς τοιαύταις ἀσκήσεσιν, αἵτινες καὶ ἦσαν μᾶλλον τοῦ συρμοῦ ἢ τῆς ἀνάγκης.

Μεταξὺ δὲ τοῦ 1810 καὶ 1830 αἱ ἀνυψώσεις τῶν γυναικῶν ὑπῆρξαν τόσον πολυάριθμοι καὶ λαμπροί, ὥστε οἱ εὐθυμογράφοι καὶ γελοιογράφοι ἐζήτησαν τὰς ἐμπνεύσεις τῶν ἐξ αὐτοῦ τοῦ θέματος. Οὕτω τὸ κρινολίθιον περὶστάνετο ὡς μία ἀεροστατική μηχανή, διὰ τινος δὲ γελοιογραφίης εἰκονίζετο ἡ κυρία Poiterin, ἡ διασημότερα τῶν ἀεροναυτῶν, περιπλανομένη εἰς τοὺς ἀέρας, χάρις εἰς τὸ κρινολίθιον τῆς, ὅπερ κατὰ σύμπτωσιν τῆς ἐποχῆς, ἐσχημάτιζεν ἀλεξίπτωτον.

Πρώτη ἀεροναυτὴς ὑπῆρξεν ἡ κ. Thible, ἣτις ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Λυὸν μετὰ τοῦ κ. Fleury, παρὶντος καὶ τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας. Ἐτὴ τινὰ δὲ βραδύτερον, ἡ ἰδία ἐκ νέου ἀνυψώθη μετὰ τοῦ νεαροῦ δούκῃς Brunswick, ἀλλὰ πολλὰκι περιπέτειαι ἐν τῇ ἀνυψώσει ταύτῃ τῇ ἐστοίχισαν τὴν ζωὴν.

Ἡ κ. Blanchard κατέστη διάσημος τόσον διὰ τὰ περιστατικὰ τῶν γάμων τῆς, ὅσον καὶ

διότι ὑπῆρξεν ἡ διδάσκαλος τῆς ἀεροναυτικῆς.

Ὁ κ. Blanchard εἶχε προσέπει, ἐν ἀρχῇ τοῦ σταδίου του, εἰς τινὰ χωρικὴν τῆς Ρωχέλλης, ὅτι ἂν εἶχε κόρην, θὰ τὴν ἐνυμφεύετο. Ἡ καλλὴ γυνὴ δὲν ἤργησε νὰ φέρῃ εἰς φῶς μίαν κόρην, πράγματι δὲ ὁ ἀεροναυτὴς ἐκράτησε τὸν λόγον. Ὁ δὲ Fonvielle ἐγράφει περὶ ταύτης : «Ὅτι μετὰ τὴν σειρὰν τῆς ἡ κυρία Blanchard κρατεῖ τὰ ἡνία τῆς ἀεροναυτικῆς ἀπὸ τοῦ 1805 μέχρι τοῦ 1819, ὅτι ἐγεννήθη ἀεροναυτὴς καὶ ὅτι ὁ

ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ BLANCHARD ΔΙΑΣΧΙΖΟΝ
ΤΗΝ ΜΑΓΧΗΝ ΕΠΙ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΥ

ἀπέθνησεν ἐπὶ τοῦ ἀεροστάτου». Ἦτον ὠραία καὶ χαριτωμένη, κατὰ τὴν ἐποχὴν δὲ τῆς πρώτης ἀναβάσεώς της ἦτο 26 ἐτῶν. Εἰς τῶν συγχρόνων της περιγράφει οὕτω τὸ ἀκρίτιόν της : «Ὁμοιάζει με λίκνον παιδίου. Τὸ ἄρμα τῆς Ἀφροδίτης θὰ ἦτο πλέον εὐχάριστον, οὐχὶ ἕμως καὶ πλέον κίθριον».

Ὁ Vincenzo Lunardi, ὅστις ἀνυψώθη τὸ 1784 μετ' ἐνὸς κυνός, μιᾶς γαλιῆς καὶ μιᾶς περικορῆς, ἔλαβε μετ' ἐκείνου τὸν κ. Biggin καὶ

τήν χριστιανικήν κυρίαν Sage, ἣτις ἔλαβεν οὕτω τὸν ἐνδοξόν τίτλον τῆς πρώτης ἀγγλίδος ἀεροναύτου.

Τὰ δημοσιεύματα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης περιγράφοντα λεπτομερῶς τὰ κατ' αὐτήν, δὲν παρελείψαν νὰ ἐκθειάσουν τὰ ὠραία πτερὰ τοῦ πύλου τῆς, τὸ ἀνερριπιζόμενον σάλιόν τῆς καὶ τὴν εὐχάριστον καὶ ἡρεμὸν ἐν τῷ ἀκκτιῷ στάσιν τῆς.

Ἡ τριάς αὕτη ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ Λονδίνου καὶ μετὰ τριῶρον εἰς τοὺς ἀέρας διακμονῆν ἔκαμιν ἕξογον κατὰ βλασιν παρὰ τὸ Harron.

Τὸ ὄνομα ἐπίσης τῆς Miss Stocks, ἐκίνησε ζωνηρῶς τὸ ἐνδικαίρον τοῦ κόσμου, ἕνεκα τοῦ ἀλεθρίου δυστυχήματος, ἕπερ ἔσχεν ἐν θύμῳ.

Εἰς τινὰ δημόσιον κήπον τοῦ Λονδίνου πλῆθος ἀπειρον ἀνέμενον, ὠραίαν τινὰ θερινὴν ἡμέραν, τὴν ἀνάβλασιν τοῦ κ. Harris ἐπὶ ἀεροστάτου. Ἐπρόκειτο νὰ ὑψωθῆ μόνος του, ὁπότε νεῆνις τις 18 ἐτῆς, δικασίσασα τὰ πλῆθη, ἐπλησίασε τὸν ἀεροναύτην καὶ τὸν ἰκέτευσε νὰ τὴν συμπεραλάσῃ.

Ἐφόρει λεπτὴν ἐσθῆτα ἐκ λευκῆς μουσελίνης. Ψιθίνοσ πύλος ἐστολισμένος διὰ στεφάνης ἀνθέων ἐδίδοε πολλὴν χάριν εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς, ἐλαφρὸν δὲ ὑποπράσινον σάλιον ἐκυμάτιζεν ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς. Ὁ κ. Harris καταμχγευθεὶς, συγκατετέθη. Τὴν συνεχάρησαν πάντες διὰ τὸ θάρρος τῆς καὶ τὸ ἀερόστατόν ὁ «Βασιλεὺς Γεώργιος» συναπέφερεν εἰς τὸ κενόν τὸ ἀτρόμητον ζεύγος. Μετὰ ἐπτὰ λεπτὰ οἱ φίλοι τοῦ ἀεροναύτου ἔχασαν τὰ ἴχνη τοῦ ἀεροστάτου, εἰσεληθόντος εἰς τὰ νέφη.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμούς των ἔπρεπε τὸ ἀερόστατον νὰ κατέλθῃ εἰς τὸ Croydon μετὰ δύο ὥρας, ἀλλ' εἰς μᾶτην ἀνεμενον καὶ μόλις τὴν ἐπομένην εὗρον τοὺς ἀτυχεῖς παρὰ τὸ Bedington, ἐντὸς τοῦ Surrey. Ὁ κ. Harris ἦτο νεκρός. Ἡ δὲ Miss Stocks ἀνέπνευεν ἀκόμη καὶ ἐτάθη.

Τὸ ἀερόστατον κατὰ τὴν πορείαν του διὰ μέσου τοῦ ὄλουσ «Lady Gee» ἐπέσθη εἰς τὰς κορυφὰς τῶν δένδρων καὶ οἱ δύο ταξιδιωτῆται ἐκρημνίσθησαν ἔξω τοῦ σκαριδίου.

Τὸ τραγικὸν τοῦτο ἐπεισόδιον δὲν ἐρύθισε τὴν Miss Stocks, ἣτις ἐπανελάβε τὰς ἀνεδάσεις τῆς.

Ἄλλη πολμηρὰ ἀεροπύρος καταπλήξασα τὴν Εὐρώπην, ὑπῆρξεν ἡ νεκρὰ χῆρα Γαλλίς κυρία Palmyre Garneron, ἐκτελέσασα πλειστάκις ἀεροδρομίας, ὧν ἡ πρώτη ἐγένετο τῷ 1851. Ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Κρεμόνης τῆς Ἀγγλίας καὶ κατέλθεν εἰς τὸ Dartford, εἰς τὰς ἐξ τὸ ἐσπέρας, πρὸς μεγίστην ἐκπλήξιν δύο χωρικῶν γυναικῶν, κατατρωμχγευσθῶν ὑπὸ τοῦ ἀγνώστου ἐνακῆψαντος τέρατος.

Ὁμοίως ἀτρόμητος ὑπῆρξε καὶ ἡ κυρία Graham, σύζυγος τοῦ δικασίμου ἀεροναύτου,

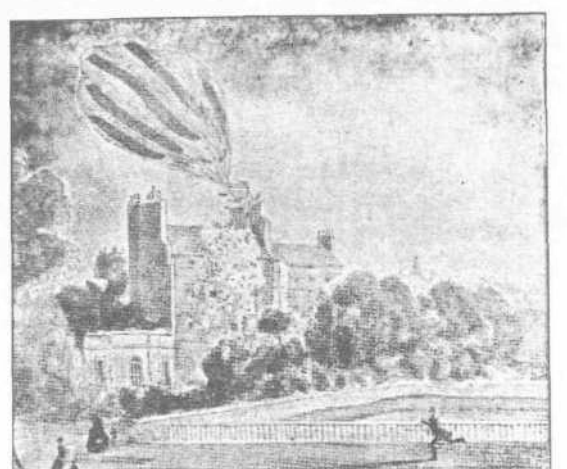
συμμερισθεῖσα ἐν ἔτος μετὰ τὸν γάμον τῆς τοὺς κινδύνους, οὓς διέτρεχεν ὁ σύζυγός τῆς.

Τὸ ἀερόστατον ἐπὶ τῆς εὐκαιρίας ταύτῃ εἶχε στολισθῆ διὰ λευκῶν σηματιῶν. Εἶτα πολλάκις ἀνυψώθη μόνη τῆς ἢ καὶ τῆ συνοδείῃ ἄλλων γυναικῶν.

Ἄλλ' ἡ ἀττατος τύχη δὲν ὑπῆρξεν εὐνοϊκὴ μέχρι τέλους διὰ τὸ ζεύγος Graham.

Κατὰ τὸ 1851 ἀνυψώθησαν ἐπὶ τοῦ ἀεροστάτου «Βικτωρία--Αλβέρτος» ἐν Λονδίῳ, ἀλλ' ἀνεπαρκῶς πληρωθὲν τὸ ἀερόστατον ὑψώθη βραδέως εἰς ὕψος πενήκοντα ποδῶν.

Ἐταλαντεύετο ἀνωθι τοῦ Κρουσταλλίνου Ἀνακτόρου. Ἐρριψάν ἔρμα, ἀλλὰ συγκρουσθέντες ἐπὶ τοῦ ἴσου σημείας τινος, ἔπεσαν εἰς τὴν δεξιαμένην τοῦ Πρακίνου Κήπου. Αἰφνιδίως ἔπειτα ἀνυψώθη τὸ ἀερόστατον καὶ ἀποτόμως ἐκτύπησεν ἐπὶ τῶν καπνοδόγων τῆς οἰκίας τοῦ στρατηγοῦ North. Μετ' ὀλίγον ὁ

Ἡ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΥ ΤΟΥ GRAHAM ΑΝΘΘΙ ΤΟΥ ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΝΟΥ ΑΝΑΚΤΟΡΟΥ

κ. καὶ ἡ κυρία Graham εὐρέθησαν ἀγνώριστοι ἐπὶ τῆς στεγῆς.

Ἀξία μνήμης εἶνε καὶ ἡ κυρία Poitevin, ἣτις ἀνῆλθεν εἰς μέγιστη ὕψη. Ἡ γενναία αὕτη γυνὴ προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας τῆς εἰς τὴν πατριδα τῆς κατὰ τὸν Γαλλο-Πρωσικὸν πόλεμον.

Ὁ κ. Κάμιλλος Φλαμμυκιῶν ἐξετέλεσεν ἐπὶ ἀεροστάτου τὸ γαμήλιον ταξιδίδιον του μετὰξὺ Ἑκρησίων καὶ Σπῆ.

«Τίς δύναται νὰ προτιμήσῃ, ἔλεγε, διὰ ταξιδίδιον τοιαύτης φύσεως, ἄλλο μέσον; Ὑπάρχει ὠραϊότερον, μεγαλοπρεπέστερον καὶ ποιητικώτερον τούτου;»

Μίαν δὲ ἐβδομάδα μετὰ τὸν γάμον των, κατὰ τὸν Αὐγουστον τοῦ 1879, πιστὴ εἰς τὸ εὐθραυστον σκάφος ἡ Κυρία Φλαμμυκιῶν ἐγκατέλειπε τὸ ἔδαφος μετὰ τοῦ συζύγου τῆς, ἢ δὲ κατὰ βλασιν ἐγένετο ὑπὸ τοὺς εὐνοικατέρους ἔρους.

Ἡ ΚΥΡΙΑ SAGE ΠΡΟΘΗ ΑΓΓΑΙΣ ΑΕΡΟΝΑΥΤΗΣ

Ἄλλὰ καὶ ἐκπληκτικώτεροι καταβάσεις εἶνε αἱ γενόμεναι ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Ἀλμης Βωμών, ἣτις ἐξιστόρησε τὰς περιπετειὰς τῆς τῷ 1888 καὶ ὁμολόγησε τὸν τρίμον, ὃν ἐδοκίμασε μόλις ἀνυψώθη καὶ εὐρέθη μόνη εἰς τὸ κενόν. Ἐρώναξε, νομίσασα ὅτι ἐπερλάθη. Ἀλλὰ τέλος τὸ αἶσθημα τῆς αὐτοσυντηρήσεως ὑπερίσχυσεν, ἔλαβε θάρρος καὶ κατέλθεν αἰσίως εἰς τὴν Γλασκώβην.

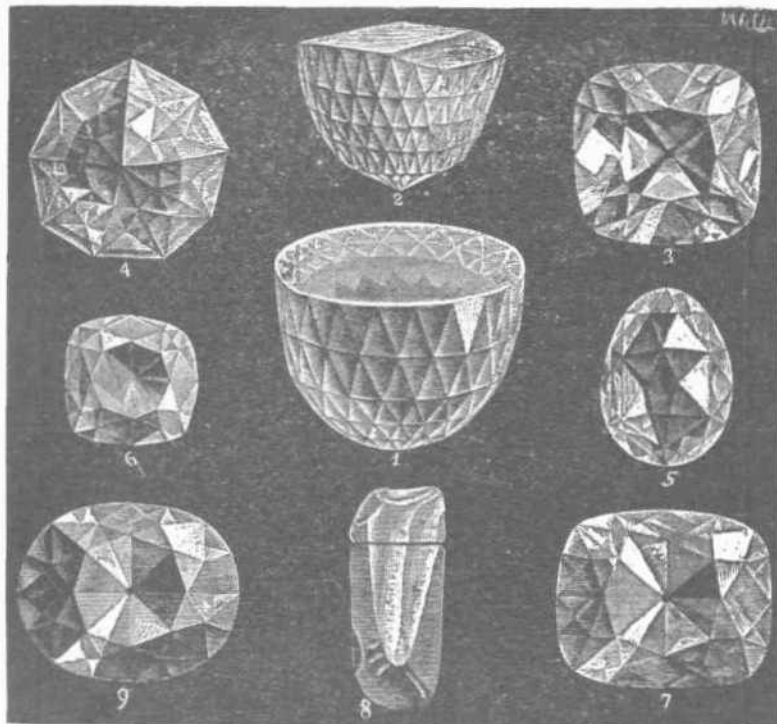
Ἄλλὰ καὶ ἐκπληκτικώτεροι καταβάσεις εἶνε αἱ γενόμεναι ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Ἀλμης Βωμών, ἣτις ἐξιστόρησε τὰς περιπετειὰς τῆς τῷ 1888 καὶ ὁμολόγησε τὸν τρίμον, ὃν ἐδοκίμασε μόλις ἀνυψώθη καὶ εὐρέθη μόνη εἰς τὸ κενόν. Ἐρώναξε, νομίσασα ὅτι ἐπερλάθη. Ἀλλὰ τέλος τὸ αἶσθημα τῆς αὐτοσυντηρήσεως ὑπερίσχυσεν, ἔλαβε θάρρος καὶ κατέλθεν αἰσίως εἰς τὴν Γλασκώβην.

Ἦρέπει τέλος νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι καὶ ἀεροναύται γυναικες ἐπέδειξαν θάρρος ἕξογον καὶ τόλμην οὐ τυχοῦσαν. Καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας πολλὰ εἶνε καὶ ἐπιδιδόμεναι εἰς τὴν ἄσκησιν ταύτην γυναῖκες, ὧν τὴν τόλμην πολλοὶ τῶν ἀνδρῶν ζηλοῦσονται. Ἴδου ὀνόματι τινῶν ἐξ αὐτῶν. Ἡ κυρία Βεζανσῶν, ἣτις πολλάκις ἀνυψώθη μετὰ τοῦ συζύγου τῆς, τοῦ γνωστοῦ ἀεροναύτου, ἢ Κε du Gast, ἣτις πλειστάκις ἔλαβε θέσιν ἐν τῷ σκαριδίῳ τοῦ Capazza. Ἡ Κε Σαβερύ, ἣτις ἔλαβε μέρος εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς Διεθνούς Ἐκθέσεως τοῦ 1900, ἢ Κε Surfouf καὶ ἢ Κε la Chambre.

Φαντασθῶμεν λοιπὸν ὁποῖαν μανίαν θὰ ἔχουν αἱ γυναῖκες διὰ τὰ ἐνκέρια ταξιδίδια, ὁπότεν σὺν τῷ χρόνῳ τελειοποιηθῶν καθ' ἕνα τὰ ἀερόστατα, καὶ ἀρῶν πρὸ πολλοῦ ἦδη, μετὰ τοὺς κινδύνους αὐτῶν, ἐπέδειξαν τόσην αὐταπάρησιν, ἀγάπην καὶ ἐπιθυμίαν.

Ἐπίσης καὶ ἡ περιώνυμος Σάρα Βερνάρ ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ τὰς ἀπολύσεις τῆς ἀεροπο-

ΟΙ ΔΙΑΣΗΜΟΤΕΡΟΙ ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

1. Μέγας Μογγόλος. 2. Όρλώφ. 3. Αντιβασιλεύς. 4. Φλωρεντιανός.
5. Σανσύ. 6. Πολικός Άστέρ. 7. Νότιος Άστέρ. 8. Ό Σάχης. 9. Κοχινώρ (όρος φωτός).

Ο ΑΔΑΜΑΣ

Ό βασιλεύς των όρυκτων.—Λίθος άξιζων δις χιλιάκις περισσότερον ίσον βάρος χρυσού.—Τό όραιότερον κόσμημα του κόσμου.—Ό άδάμας είνε τό σκληρότερον σώμα.—Τά μεταλλεία των άδαμάντων.—Πώς τους έπεξεργάζονται.—Περιφημοί και ιστορικοί άδάμαντες.—Ό μεγαλύτερος άδάμας.—Πώς διακρίνεται ό ψευδής του άληθούς.

Πού εύρίσκονται οί άδάμαντες :

Έπί πολών χρόνον τά μεταλλεία των Ίνδιων ήσαν οί μοναδικοί προμηθενταί των πολιτών τούτων λίθων δι' όλον τον κόσμον.—Όταν δέ εν έτει 1725 εις πορτογάλλος ταξειδιώτης, ό Σεβαστιανός Λάμ δά Παράδο, ανέκάλυψε τά άδαμαντοφόρα κοιτάσματα της Βραζιλίας, εν τη Νοτίω Αμερικη, οί Ασιαοί έμποροι ήμισοβήτησαν την άξίαν των άδαμάντων του νέου Κόσμου. Η Βραζιλία εν τούτοις κατέκτησε την πρώτην θέσιν μεταξύ των παραγωγών χωρών άδαμάντων και την διετήρησε μέχρι του 1867, χρονολογίας της όλης τυχαίως ανακαλύψεως των κοιτασμάτων του ακρωτηρίου της Καλής-Έλλίδος, των πλουσιωτέρων του κόσμου. Ίδού εν όλίγοις τό ιστορικόν της ανακαλύψεως:

Ό νεαρός υίός του άγρονόμου Ζακόβ Ήπαι-

ζε μίαν ήμέραν μέ τινα λίθον σιυλινόν, ούτινος ή λάμψις έπέσυρε την προσοχήν ενός γείτονος, του Βάν Βίκερι, όστις και τον απέκτησεν αντί όλίγων όβολών, ούς μετά μεγάλη προτιμήσεως και εύχαριστήσεως έλαβεν ό παίς.—Ό αντί όλίγων όβολών υπό του παιδός εκτιμηθείς ούτος λίθος ήτο μεγαλοπρεπής άδάμας, όστις έξέγίξεν ανεξέεργαστος 21 καράτια και ήξίζεν 25,000 φράγκα! Όλίγον δέ χρόνον μετά τό έπεισόδιον τούτο οί μηχανικοί ανεκάλυψαν εις τάς γοίاس της άποικίας του Ακρωτηρίου της Καλής-Έλλίδος, της Όράγγης και του Τράνσβαλ, σημαντικά άδαμαντοφόρα κοιτάσματα.

Ό άδάμας εύρίσκειται εν τώ έδάφει εις μικρόν βάθος, περιβεβλημένος διά μεταλλικόν τινοσ φλοιού, όνομαζόμενον μετ α λ λ ο μ ή τ ρ α σ.—Αν δέ ή μετολλόμετρα, αυτή είνε άμμώδης, άρκεί προς αφαιρέσιν υς τά γίγη χοήσις διαδοχικών πλουσιμάτων.—Αν όμως ή μετελλόμετρα είνε κρυσταλλική και σκληρά ως λίθος, είνε άνάγκη ένίστε τά θραυσθή ό άδάμας, ίνα έποβληθή έκαστον τεμάχιον εις κολόν πλούσιμον.

Πώς έπεξεργάζονται τους άδάμαντας.

Από των άρχαιοτάτων χρόνων οί εκμεταλλευταί των άδαμάντων, ίνα άφήσωσι την λάμ-

ψιν αυτών και κανονίσουν την δυν των, τους έπεξεργάζοντο, κατασκευάζοντες τάς λεγομένας έδρας.—Αλλά ή εργασία αυτή παρουσίαζεν έκτακτον δυσκολίαν, δοθέντος, ότι ή σκληρότης του άδάμαντος είνε τοιαύτη, ώστε να μην επιδέχεται προσβολήν παρ' ουδενός σώματος.—Αι άληθείς έδραι των άδαμάντων επιτυγχάνονται διά της ά δ α μ α ν τ ο κ ό ν ε ω σ, ήτις κατασκευάζεται εκ μικρών άλαμπών άδαμάντων, τους όποιους δέν είνε δυνατόν να χρησιμοποιήσωσιν εις τό εμπόριον και κοινοποιούσι προς κατασκευήν των έδρών.

Την επινόησιν της δι' άδάμαντος κατασκευής των έδρών των άδαμάντων αποδίδει εις Όλλανδός συγγραφεύς του XVIIου αιώνος, ό Ροβέρτος δέ Βέρκεμ εις κάποιον πρόγονόν του Λουδοβίκου, κοσμηματοπώλην Καρόλου του Τολμηρού. Την σήμερον ή έπεξεργασία των άδαμάντων άπαιτεί σειράν εργασιών, ών ή πρώτη είνε τό σ χ ί σ ι μ ο ν του όπλιου σκοπός είνε ό άποχωρισμός του άδάμαντος από των διαφόρων έλατωμάτων του (κηλίδων, ραβδώσεων, σκασμάτων κτλ.) ίτινα μειούσι την άξίαν του και τά τω προσδώση κανονικόν σχήμα.

Ό εκτελών τό έργον τούτο σχίζει τον άδάμαντα συμφώνως μέ τό σχήμα των κρυστάλλων, διά τινος λεπτού σύρματος, εφοδιασμένου δι' άδαμαντοκόνεως.—Έκαστον άπόσπασμα, περισφιγγόμενον έντός ειδικής συσκευής, κατεργάζεται δι' άλλον άδάμαντος ήδη κατεργασμένου.—Αι ακαθαρσίαι εξαφανίζονται ούτω μετά τινα χρόνον, ανολόγως του βαθμού της συμφύσεως αυτών, ή δέ άδαμαντοκόνεως, προκύπτουσα κατά την έπεξεργασίαν, έπιμελώς συλλέγεται.

Η δευτέρα φάσις της κατεργασίας είνε ή λειανσις, καθ' ήν ό άδάμας λαμβάνει την τελειότητα αυτου μορφήν, rose ή brilliant.—Εν τη μορφή rose δίδεται εις τον άδάμαντα μεγάλη βάρσις και όμοιή, προωριζομένη διά τό δέσιμον του λίθου.—Ό θόλος δέ του λίθου είνε έπεξεργασμένος εις 24 μικράς τριγωνικάς έδρας, έπερκειμένης.—Η μορφή brilliant ουδέν μέρος του άδάμαντος άποκρύπτει από του φωτός, ούτω δέ εις διάτηρον δέσιμον λάμπει ως ακτινοβόλον άστρον.

Αι έδραι του άδάμαντος επιτελούνται διά της τριβής του λίθου επί πλακός χάλυβος γλυκευταίον, περιστροφικώς κινουμένων, έφ' ής προηγουμένως έχει τεθή άδαμαντοκόνεως, μεμιγμένη μετά μικρός ποσότητος έλαίου.

Τό Αμοτελλόδαμον της Όλλανδίας είνε τό μεγαλύτερον κέντρον της έπεξεργασίας των άδαμάντων. Δεκαεννέα εργοστάσια άπασχολούνται εις τό έργον αυτό. Την δευτέραν θέσιν κατέχουν οί Παρίσιοι.

Οί δέκα όραιότεροι άδάμαντες του κόσμου

Ίδού ό κατάλογος, κατά σειράν άξίας, των δέκα όραιοτέρων και σπουδαιοτέρων άδαμάντων του κόσμου.

Όνομα του άδάμαντος	Ίδιοκτήτης	Βάρος καράτιον	Άξίσις φράγκα
Ό Πρώτος	Άγγλική εταιρεία μεταλλ. άδαμάντων	3032	30,000,000
Ό Αντιβασιλεύς	Γαλλική Δημοκρατία	136 13/16	12,000,000
Ό Ραίσις	Ό σουλτάνος του Ματάν	318	10,000,000
Ό Μεσημβρινός άστέρ	Ό κ. Χάιλεν	125 7/16	10,000,000
Ό Βραγαντία	Ό βασιλεύς της Πορτογαλίας	367	10,000,000
Ό Όρλώφ	Ό Τούρκος	194	7,000,000
Ό Κόγτωρ	Ό βασιλεύς της Άγγλίας	103	6,782,888
Ό Σάχης	Ό Τούρκος	15	3,900,000
Ό Φλωρεντινός	" "	139 1/2	2,900,000
Ό Σανσύ	" "	53 3/8	2,000,000

Η άριστοκρατία του άδάμαντος.

Η ιστορία μäs διεφύλαξε την δδύσοιαν των ενδόξων άδαμάντων. Ό γνωσιότερος δέ τούτων είνε ό αντιβασιλεύς της Γαλλίας, εύρεθείς τον δέκατον όγδοον αιώνα εν τοις μεταλλείοις του Πέτουαλ, παρὰ τη Γολκόνδη, εν ταίς Ίνδαις. Σχήματος τετραγωνικού, έχει επιφάνειαν 31 χιλιοστομέτρων επί 30 των πλευρών. Ακαθάρσιος έξέγίξε 400 καράτια. Η έπεξεργασία τον διήρκεσε δύο έτη, όποτε τέλειος ήδη ζυγισθείς έβάρυνε μόνον 136 καράτια και 13/16 ήτοι 29 γραμμάρια 617.—Ό Θωμάς Πιτ τον επώλησεν εις τον Φίλιππον της Όρλεάνης αντί 3,125,000 φράγκων.

Ό αντιβασιλεύς προσορημάσθη επί του διαδήματος του Γαλλικού στέμματος. Κλαπέις τό 1792 άνευρέθη κειχασμένος έντός τινος τήφρου της λεωφόρου των Ήλισίων Πεδίων.

Ναπολέον ό Ιος την ήμέραν της στέμνείας

του, τῷ 1804, ἐκόσμησε τὴν λαβὴν τοῦ ἐπισημοῦ ξίφους του.

Βραδύτερον τὸν ἐνεχειρίασεν ἐπὶ δανείῳ εἰς τὴν γερμανὸν τραπεζίτην. Τὴν σήμερον ὁ ἀντιβασιλεὺς δέχεται τὸν θάνατον χιλιῶν ἐπισκεπτῶν ἐν τῇ θήκῃ ἐπιμελῶς φυλάσσομένη, ἐντὸς τοῦ μουσείου τοῦ Λούβρου.

Ὁ Κόχρωφ (φωτεινὸν ὄρος) εἶνε κατὰ πῶσαν πιθανότητα ὁ ἀρχαιότερος τῶν γνωστῶν ἀδομάντων. Κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα ἦτον ἤδη περιφημὸς καθ' ὅλην τὴν Ἰδίαν. Μέχρι τοῦ 1850 ἀνῆκεν εἰς τὸν βασιλεῖα τῆς Λαχώρας, ὅποτε οἱ κατακτηταὶ ἄγγλοι τὸν ἤρπασαν καὶ προσέφερον εἰς τὴν βασιλείαν Βικτωριαν. Ἐκ παραδόσεως γνωρίζομεν, ὅτι ἀκάθαρτος ἐξήγειρε 900 καράτια. Ἡ πρώτη ἐπεξεργασία του τὸν ὑπεβίβασεν εἰς 186 καὶ μία δευτέρα εἰς 103 καράτια.

Ὁ Ὁρλώφ εἶνε ἐπίσης Ἰνδικὸς ἀδάμας. Ἐν τῷ 1796 τοῦ θεοῦ Βράχμα, ἐχρησίμευεν περὶ τὰ μέσα τοῦ 18ου αἰῶνος ὡς εἰς τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ περιφημοῦ εἰδῶλου τοῦ Σέριγγαμ.

Στρατιώτης τις Γάλλος τοῦ σώματος τοῦ Δουπλεῖ ἀπεφάσισε νὰ ἰδιοποιηθῇ τὸν θησαυρὸν. Προσηλθε λοιπὸν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Βουδικῆς ἐκκλησίας, ἐκέρδισε τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν φυλῶν τοῦ 1796, εἰσέδουσε νύκτα τινὰ εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἀπέσπασε τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν, τουτέστι τὸν πολυτίμον ἀδάμαντα. Δυστυχῶς δι' αὐτὸν κάποιος θύρῳβος τὸν ἐφόβισε καὶ ἠμπόδισε ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξορύσῃ καὶ τὸν ἕτερον. Ἐγκαταλείπει λοιπὸν ὁ νέος προσήλυτος τὸ εἰδῶλον μονόφθαλμον καὶ σπεύδει εἰς τὴν Μάδρας ἕπου ἀπηλάχθη τοῦ βάρους τοῦ ἀδαμαντίνου ὀφθαλμοῦ προτιμήσας τὸ βῆρος 75,000 φράγκων, ἕπου τῷ ἐμέτρησεν ἄγγλος τις ἀξιωματικὸς. Οὕτω ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα ὁ ἀδάμας ἐφθασεν εἰς τὸν ῥῶσον πρίγκιπα Ὁρλώφ, ὅστις καὶ ἐγένετο κάτοχος ἐπ' ὀνόματι τῆς τότε αὐτοκρατορίας Αἰκατερίνης, τῆς Ρωσσίας, ἀντὶ 3,250,000 φράγκων.

Ὁ Ραϊῆς ἰδιοκτησία τοῦ ραϊῆ (σουλτάνου) τῆς νήσου Μελαν (Βόργειον) εἶνε εἰς τῶν μεγαλειτέρων γνωστῶν ἀδαμάντων. Τὸ βῆρος του εἶνε 318 καρατιῶν (65 gr. 349). Εἶνε σχήματος ἀπιδίου καὶ οὐδέποτε ἐδέχθη καλλωπισμοὺς καὶ ἐπεξεργασίας, χάρις εἰς τοὺς φόβους τῶν ἐκείστοι ἐπιδεικνύοντων, μὴ ἐννοούντων ν' ἀποχωρισθῶσιν αὐτοῦ οὐδ' ἐπὶ σιγῇ, καθόσον πολὺ φοβῶνται μήπως ἡ ἀξία τοῦ λιθαρίου τούτου σκανδαλίση τοὺς ἐπεξεργασίας του.

Ὁ Σάνσον καὶ ὁ Φλωρεντίνος ἔχουσιν ἐπίσης θέσιν εἰς τὴν ἱστορίαν. Ὁ πρῶτος, ἐκ τῶν Ἰνδικῶν γαιῶν ἐξαχθεῖς, ἠγοράσθη ὑπὸ τοῦ Καρόλου τοῦ Τολμηροῦ, ὅστις τὸν ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ κατὰ τὴν μάχην τοῦ Νανού, ὅποτε ἐφορέθη. Ἐλβετός τις στρατιώ-

της τὸν συνέλεξε μεταξὺ τῶν λαφύρων καὶ τὴν ἐπώλησεν εἰς τὸν ὀβολοῦς εἰς τινὰ καλόγηρον, ὁ ὁποῖος πάλιν ἐθεώρησε τὸν ἑαυτὸν του πολὺ τυχερὸν καὶ ἐπιχειρηματιῶν, διότι κατώρθωσε νὰ λάβῃ παρὰ Ἰσουλὺν ἐμπόρου ἐν πεντόφραγκον. Τέλος μετὰ πολλὰς περιπετείας καὶ βαθμιαίας ὑπερτιμήσεως φθάσει μέχρι τῶν χειρῶν τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας, ὅστις τὸν πωλεῖ ἀντὶ 100,000 φράγκων εἰς τὸν ἄρχοντα Σάνσον, μέγαν θησαυροφύλακα Ἐρρίκου τοῦ III, βασιλέως τῆς Γαλλίας. Ἡμέρον τινὰ λοιπὸν ὁ βασιλεὺς ἀποφασίσας νὰ ἐκποιήσῃ τὸν ἀδάμαντά του, διέταξε τὸν ἄρχοντα τοῦ Σανσὺ, διαμένοντα τότε ἐν Σολέρη τῆς Ἐλβετίας νὰ τοῦ τὸν ἀποστείλῃ. Ἐμπιστος ὑπηρέτης ἀπεστάλη πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον, φέρον τὸν πολυτίμον λίθον, ὅστις δυστυχῶς διερχόμενος διὰ τοῦ δάσους Γιουρᾶ προσεβλήθη ὑπὸ ληστῶν. Ὁ γενναῖος ἐπηρέτης ἠμύνθη ὡς λέων, ἀλλὰ μόνος ἐναντίον δέκα δὲν ἠδυνήθη παρὰ νὰ πέσῃ, οἱ δὲ λησταὶ ἀπογνυμώσαντες τὸ ἠκρωτηριασμένον θῦμα των, ἀνεχώρησαν. Ὁ ἄρχων τοῦ Σανσὺ ἦτο πεπεισμένος, ὅτι ὁ πιστός του ὑπηρέτης δὲν θ' ἀφῆκε τὸν πολυτίμον λίθον εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ληστῶν. Ἀνοίξας δὲ τὸ σῶμα τοῦ δυστυχῆ εὔρε προάγματι τὸν ἀδάμαντα ἐν τῷ στομάχῳ του. Φαίνεται, ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας του στιγμὰς, ὁ πιστός ὑπηρέτης κατέπειε τὸν ἀδάμαντα.

Ὁ Σανσὺ τὴν σήμερον ἀνήκει εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῶν Ρώσων. Τοῦ φλωρεντινοῦ πρῶτος γνωστός ἰδιοκτήτης εἶνε ἐπίσης ὁ Κάρολος Τολμηρός, ματιώδης συλλέκτης λίθων πολυτίμων. Ἀπωλεσθεῖς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, μετὰ τὴν ἤτταν τοῦ Γηρανσόν, ἐδρέθη ὑπὸ τινος ποιμένου καὶ ἐπωλήθη εἰς τινὰ ἔμπορον τῶν Γενῶν, πόλεως Ἰταλικῆς. Εἶτα ἀφ' οὗ ἐπὶ μακρὸν διετέλεσεν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν δουκῶν τῆς Τοσκάνης, περιήλθεν εἰς χεῖρας τῆς ἀποθανούσης βασιλείσσης τῆς Ἀγγλίας Βικτωρίας, καὶ οὐχὶ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, ὡς γενικῶς ἐπιστεύετο. Τὸ βῆρος του εἶνε 139 1/2 καρατιῶν, ἀλλ' ἡ ἐπεξεργασία του εἶνε ἀτελής, καὶ ἐπὶ πλέον, ἐποκίτριός τις χροιά, δυσαρέστου ὄψεως ἐλαττώνει τὴν ἀξίαν του.

Οἱ ἐπίλοιποι ἐκ τῶν ὠραιότερων ἀδαμάντων εἶνε ὁ Σάχης, προσφερθεῖς εἰς τὸν Τσάρον ὑπὸ τινος πέρσου μονάρχου. Βοσπόρου τὸνομα. Τὸ βῆρος του εἶνε 95 καρατιῶν, ἡ δὲ ἀξία του, 3 ἑκατομμυρίων. Ὁ Μεσημβρινὸς Ἀστρο, Βραζιλιανῆς καταγωγῆς, ἀνήκει εἰς τὴν ζάπλουτον οἰκογένειαν Χάλφεν. Ἀξίζει 10 ἑκατομ. τὸ δὲ ἀρχικόν του βῆρος ἦτο 254 1/3 καρατιῶν. Τέλος ὁ Βραγάντιος ἀνήκει εἰς τὸν βασιλεῖα τῆς Πορτογαλλίας, ἐπειδὴ δὲ ἦτο ἀνέκωθεν ἐπιμελῶς κεκρυμμένος, δὲν εἶνε γνωστὴ ἡ ἀκριβὴς ἀξία του.

Ὁ Μεγαλειτέρος ἀδάμας τοῦ κόσμου

Ἄλλ' ἢ λαμπρότης ὄλων τῶν ἀνωτέρω ἐξιστορουμένων ὠραιότερων τοῦ κόσμου ἀδαμάντων, ἐπεβάλλεται ὑπὸ θαυμασίον τινὸς ἀδάμαντος, ἀνακαλυφθέντος κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1905 εἰς τὸ πρῶτον μεταλλεῖον ἐν τῷ Elundfontein παρὰ τῷ Ἰωάννεσπεργ (Νοτίον Ἀφρικῆς). Τὸ βῆρος του εἶνε 3,032 καρατιῶν, ἦτοι 623 γραμ. 676. Ὅλοι δὲ οἱ περιφημοὶ ἀδάμαντες τοῦ κόσμου ἑμοῦ τιθέμενοι εἰς τινὰ ζυγόν, δὲν ἰσοσταθμίζουσι τὸν πρωτοφανῆ τούτον ἀδάμαντα. Ὁ Πρῶτος, οὕτως ἀνομάσθη ὁ βασιλεὺς τῶν ἀδομάντων, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ μεταλλεῖου ὅθεν ἐξήχθη, ἔκαμε τὸ ταξιδίον ἐκ τῆς Ν. Ἀφρικῆς μέχρι τοῦ Λονδίνου, ὑπὸ συνοδείαν δεκαπέντε ἐνόπλων ἀνδρῶν. Ἡ δὲ πληρωθεῖσα ποσότης τῶν ἀσφαλιστρῶν εἰς τὴν ἔταιρειαν, ἦτις ἐξασφάλισε τὸν Πρῶτον ἐναντίον πάσης βλάβης, ἀπωλείας ἢ κλοπῆς, διακοῦντος τοῦ ταξειδίου, ἀνῆλθεν εἰς τὰς 600 χιλιάδας φράγκων!

Οἱ ψευδεῖς ἀδάμαντες

Πρὸ πολλοῦ χρόνου ἐπεζητήσαν τὴν κατασκευὴν ἀδαμάντων ἢ ἀπομιμήσεων. Ὁ πρῶτος, ὅστις ἔφερε κάποιον ἀποτέλεσμα ἦτο ὁ ἀστρονομὸς Ἰωσήφ Σράσσερ, ὅστις καὶ ἔδωκε τὸ ὄνομα του εἰς τὸ ζευσεθὲν μίγμα.

Ἀναμίξας κρυστάλλου λίθους, δευτεροεξῆδιον τοῦ μολύβδου, πότασαν καὶ οἰνόπνευμα, ἐπέτευχεν ὕλην σκληροτάτην καὶ λάμπουσαν εἰς τὸ φῶς διὰ ζωηρᾶς λάμψεως.

Ἐπίσης ὁ μέγας γάλλος χημικὸς Μουασσάν διὰ τοῦ ηλεκτρικοῦ κλιβάνου, ἐπέτευχε μικροσκοπικοὺς μαύρους κρυστάλλους χαράσσοντας τὴν ἕαλον καὶ τὸν λυχνίτην. Οἱ κρυστάλλοι οὗτοι εἶνε ἀδάμαντες ἀληθεῖς.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλαι μέθοδοι ὑπάρχουσι κατασκευῆς ψευδῶν ἀδαμάντων, οἷς καὶ αὐτοὶ οἱ εἰδικοί δυσκόλως ἀναγνωρίζουσι.

Φδ . . .

ΝΕΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ὁ παρίσχυρος αὐτοκράτωρ Νέρων, ἐξήλευσε τὴν δόξαν τοῦ καλλιτέχνου τῆς σκηνῆς καὶ ἀποθνήσκον, ἐξέφρασε τὴν λέπην του ὅχι ὡς αὐτοκράτωρ, ἀλλ' ὡς καλλιτέχνης: «Ποῖος μέγας καλλιτέχνης χάνεται!» εἶπε μικρὸν πρὶν ἢ ἐκπεσεῖν.

Ὁ Νέρων τρώγει ἐγεννήθη μετὰ τὴν φιλοδοξίαν τοῦ καλλιτέχνου τῆς σκηνῆς καὶ ἂν εἶχεν ἴσον ζῆλον διὰ ταυτοκρατορικά του καθήκοντα, θάναδεικνύετο ἴσως μέγας αὐτοκράτωρ, ἐνῶ εἰς τὴν καλλιτεχνίαν ὁ τόσος ζῆλός του ἐλάττωσε τὸν ἀνύψωσεν.

Ἄμα ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον, ἐκάλεσε πλησίον του τὸν Ἕλληνα Τερπόνον, τὸν περιφημότερον κιθαρωδὸν τῆς ἐποχῆς του, ὡς διδάσκαλον τοῦ ἤσματος, τῆς ἀπαγγελίας καὶ τῶν ὀργάνων. Ὁ Λουκιανὸς μᾶς πληροφορεῖ, ὅποια τις ἦτο ἡ φωνὴ του ἦτο μέση φωνή, μεταξὺ ὑψιφώνου καὶ βαρυτόνου. Ὁ μέγας πόθος του ἦτο ν' ἀναδειχθῇ ὁ πρῶτος κιθαρωδὸς τῆς ἐποχῆς του: καίτοι δὲ δυνάμενος διὰ τῆς δυνάμεώς του νὰ ἐπιβληθῇ, δὲν τὸ ἠθέλησεν ἀλλ' ἐργάσθη ὡς κοινὸς θνητὸς καὶ ἐμόχθησε διὰ ν' ἀναδειχθῇ μόνον διὰ τῆς ἀξίας του.

Ἐπὶ τέσσαρα ἔτη ἐργάσθη πρὶν ἢ ἀποφασίσῃ νὰ ἐπιδείξῃ τὸ καλλιτεχνικόν του τάλαντον. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡ ἐπίδειξις ἔγινεν εἰς στενὸν κύκλον ἀδλικόν. Ἐνθαυρονθεῖς δὲ ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς πρώτης ταύτης δοκιμῆς, ἴδρυνε τὸ ἐπόμενον ἔτος ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους ἀνόμασε «Νερωνεῖους», μετὰ τὴν πρόδηλον πρόθεσιν νὰ διαπρέψῃ εἰς αὐτούς. Ἀλλ' ἡ καλλιτεχνική του εὐσυνειδησία ἦτο τοιαύτη, ὥστε μόνον μετὰ πάροδον ἐννέα ἔτων ἔκρινεν, ὅτι ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ καὶ τότε δὲ μετριοφρόνως ἀπεφάσισε νὰρχίσῃ ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας.

Ἀλλὰ καὶ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν εἶχον ἐκδηλωθῇ αἱ τερατώδεις τάσεις τοῦ χαρακτιῆρος του. Μόνον δὲ ὅταν ἐξεδηλώθη τὸ αἰμώδη τῆρας τὸ ὁποῖον ἐκρόπτετο εἰς τὴν ψυχὴν του, ὁ εὐσυνειδητος καλλιτέχνης μετεβλήθη εἰς ἄπλοῦν θεατρῖον, ἐπιδιῶκοντα δι' ὄλων τῶν μέσων τοὺς θαυμάσιους τῆς σκηνῆς. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐπετόνησε τοὺς ἐγκαθέτους. Ἰδοὺ δὲ πῶς διηγείται τὸ ἀξιωματικόν τουτο γεγονός ὁ Σουετῶνιος:

«Ἐξέλεξεν ἀριθμὸν τινὰ νεαρῶν πατρικίων καὶ πεντάκις χιλίους καὶ πλέον ρωμαίλους πληβείους, τοὺς ὁποίους διήρσεσεν εἰς πολλὰς ομάδας διακεκρυμένας καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἐδίδαξε τοὺς διαφόρους τρόπους τοῦ χειροκροτήματος». Ὁ Ρωμαῖος ἱστορικὸς ἐξηγεῖ ἔπειτα τί ἦσαν αὐτοὶ οἱ διάφοροι τρόποι τοῦ χειροκροτεῖν. Εἶνε, λέγει, πρῶτον τὰ βομβοῦντα χειροκροτήματα καὶ δεύτερον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα κάνουν πάταγον καταγῆδος. Ἀλλὰ τὸ τρίτον εἶδος τῶν χειροκροτημάτων δὲν ἐννοεῖται ἐκδῶς σήμερον. Τὰ χειροκροτήματα δὲ τούτα, κατὰ τὸν Σουετῶνιον, ἀπεμιμοῦντο τὸν κρότον θαυρομένων ἀγρίων.

Ἐπὶ τὰ χειροκροτήματα τοῦ πλήθους τούτου τῶν ἐγκαθέτων ὁ Νέρων ἔκαμε νέαν δοκιμὴν. Συνέβη δὲ ἐνῶ ἔψαλλε σεισμὸς καὶ ἡ ἀταραξία του ὁποῖαν ἔδειξεν, ἐξακολουθήσας μετὰ ψυχραιμίαν τὸ ἤσμά του, συνετέλεσεν εἰς τὸν θρίαμβόν του.

Τὸ ἔτος 64 ἐνεφανίσθη τὸ πρῶτον ὁ Νέρων ὡς καλλιτέχνης ἐνώπιον τοῦ Ρωμαϊκοῦ κοινοῦ. Κατὰ τοὺς χρόνους δ' ἐκείνους μεθῶν ἐκ τῶν

θεατρικών του επιτυχιών, διέτασε την πυρπόληση της Ρώμης, υπέβαλλεν εις μαρτύρια χιλιάδας χριστιανών, υπέγραφε την εις θάνατον καταδίκην της μητρος του, του Σερέκα και απέφαινε την εξόντωσιν παντός εδγενοῦς και ἐναρέτου. Μανιώδης πλέον, ἐξήτει εις τὸ ἐγκλημα τερατώδεις συγκινήσεις δραματικές.

Ὡς ἐξῆς διηγείται ὁ Σουειώνιος τὴν ἐμφανισίαν του πρὸ τοῦ κοινοῦ: «Ἐπειδὴ ὅλοι τὸν ἰκέτευον νὰ εὐδοκίησῃ νάκουσθῇ ἡ θεία αὐτοῦ φωνή, ὑπεσχέθη νὰ ψάλλῃ ἐντὸς τῶν κήπων τῶν ἀνακτόρων. Ἄλλ' ἐπειδὴ οἱ περὶ αὐτὸν καὶ ὁ λαὸς ἐπέμενον ἰκετεύοντες, συγκάτενευσε νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἐνέγραψε τὸ ὄνομά του μεταξὺ τῶν κιθαρωδῶν, οἵτινες ἔμελλον νὰ συναγωνισθῶσιν. Ὅπως οἱ ἄλλοι, ἐξήγαγε λαχρόν· ὅταν δὲ ἦλθεν ἡ σειρὰ του, εἰσῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν μετὰ τῆς στρατιωτικῆς ἀκολουθίας του καὶ τῶν προσωπικῶν του φίλων. Οἱ πρεφέκτορες τοῦ πραιτωρίου ἐκράτουν τὴν κιθάραν του...» Ἐπειτα ὁ Κλαύδιος Ροῦφος ἀγγέλει, ὅτι ὁ Καῖσαρ θὰ ἔψαλλε τὴν «Νιόβην» καὶ ἔψαλλε τῶντι μέχρι τῆς δεκάτης ὥρας...»

Τὸ περιεργότερον καὶ παραδοξότερον ἐπισημῶδες τῆς θεατρικῆς του ἱστορίας εἶνε ὅτι καὶ ἐμισθώθη μίαν ἡμέραν, διαρκούσης τῆς παραστάσεως. Ὁ θεατρῶνς διὰ μίαν παραστάσιν τῶν προσέφερον ἕν ἑκατομμύριον σεσηρατοῖων (ἰσοδυναμοῦντων μὲ 200,000 σημερινῶν φράγκων) καὶ ἡ συμφωνία ἔκλεισε μὲ τὸ μίσθωμα τοῦτο.

Βραδύτερον ἦλθε νὰ χειροκροτηθῇ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ νὰ στεφθῇ εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. Ἐπιστρέψας δὲ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ρώμην ἐπιβαίνων τοῦ ἄρματος, τὸ ὁποῖον εἶχε χρησιμοποιήσει εἰς τὸν θρίαμβον τοῦ Ἀγούστου, φορῶν μανδύαν ἐκ πορφύρας καὶ χλαμύδα πεποικιλμένην μὲ χρυσοῦς ἀστέρας καὶ ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς μὲν τὸν Ὀλυμπιακὸν, εἰς τὴν δεξιὰν δὲ τὸν πυθικὸν στέφανον.

Ἡ ἱστορικὴ μελέτη, ἐξ ἧς ἐλήφθησαν τὰνωτέρω, ἀναφέρει, πῶς νικηθεὶς, ὡς αὐτοκράτωρ, καὶ μὴ ἔχων τὸ θάρος ν' αὐτοκτονήσῃ, ἔδωκε τὸ ξίφος του εἰς ἕνα δοῦλον, ὅστις τὸν διεπέρασε δι' αὐτοῦ, ὅτε καὶ εἶπε τὴν ἱστορικὴν φράσιν ἐκείνων καὶ συμπεραίνει: «Καλλιτέχνης...εἶνε ἀμφίβολον ἂν ἦτο· ἀλλ' ἀναμφιβόλως εἶχε τὴν ματαιοδοξίαν τοῦ θεατρικοῦ εἰς τὸν ἐπιτέριον βαθμόν».

**ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ
ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΠΙΕΣΙΣ**

Τὸ παίγνιον εἶναι εὐκόλον, ἀλλὰ ἡ ἐξήγησις ἀμφιρρεπής.

Γεμίζετε ἕν ποτήριον δι' ὕδατος, καλύπτετε αὐτὸ ἐντελῶς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν διὰ τεμαχίου χάρτου, ὑπερπροσκαρμύζετε καλῶς εἰς τὰ χεῖλη, πιέζοντες διὰ τῆς πλάκῃς καὶ εἰτα ἀναστρέφετε τὸ ποτήριον, ὡς δείκνυται ἐν τῷ ἔνκνυτι ἡμῶν σχήματι.

Φυσικῶς τὸ ὕδωρ δὲν θὰ χυθῇ ἐκείθεν, μολονότι ὁ χάρτης δὲν φέρει ἀντίστασιν. Ἄλλὰ τί συμβαίνει τότε; Ποῖος ὁ συγκρατῶν τὸ ὕδωρ ἐν τῷ ποτηρίῳ; ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ ἔξωθεν ὁ

πιέζων τὸν χάρτην ἢ ἡ παρεμπόδισις τῆς εἰσχωγῆς ἀέρος, ἕνεκα τῆς ἐρμητικῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ χάρτου ἐπὶ τῶν χειλῶν τοῦ ποτηρίου; Τὸ βεβῆαιον εἶναι ὅτι ὁ χάρτης εἶναι τὸ ἐμπόδιον, ἀλλὰ δικτὶ οὗτος δὲν μετακίθεται ἐκ τοῦ βάρους τοῦ ὕδατος.

Ἡ φυσικὴ μὲς λέγει ἕως τῶρα, ὅτι ἡ ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις πιέζει τὸν χάρτην πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἐμποδίζει τὴν ἀποκόλλησιν αὐτοῦ, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὀρθὸν ἐντελῶς. Μᾶλλον, φρονοῦμεν, τὸ ὑπάρχον μικρὸν κενόν (ἀέρος) ἐν τῇ φιλῆ ἐμποδίζει, καθόσον διὰ τὴν φύγην ὁ χάρτης ἐκείθεν, δέον νὰ ὑπεισέλθῃ πρότερον ἀήρ, ὑπερἀδύνακτον καὶ τούντεῦθεν ἡ συγκράτησις τοῦ χάρτου.

Τοῦτο ἐπεξηγεῖται καὶ ἄνευ χάρτου, ὅπνταν θέσῃτε τὸν δάκτυλον εἰς τὸ στόμιον στενῆς φιλῆς μὲ ὕδωρ, ἀλλὰ οὐχὶ καὶ ἐντελῶς πεπληρωμένης καὶ ἀναστρέψῃτε αὐτήν, ἕτε καὶ ἀφαιρέτε τὸν δάκτυλον. Καὶ τότε τὸ ὕδωρ δὲν χύνεται.

Π. Φ.

ΠΑΙΓΝΙΟΝ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΗΣ

Κόψατε δίσκον ἐκ χυδρῶν χάρτου (καρτονίου) καὶ ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς ὀψεως ζωγραφίσατε μικρὸν πτηνόν, ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας κλωβίον κατὰ τὴν ὀριζοντίαν διάμετρον τοῦ δίσκου· ἀνοίξατε δὲ ὅπως παρὰ τὰ χεῖλη τοῦ δίσκου καὶ δέσατε δύο νήματα.

Κρατοῦντες ἡδὴ τὰ ἄκρα τῶν νημάτων τούτων, τὰ περιστρέφετε, μεθ' ὃ τεντώνετε αὐτά. Ὁ δίσκος σας τότε θὰ περιστρέφεται ταχέως καὶ τὸ πτηνὸν θὰ φαίνεται ἐγκακλεισμένον ἐν τῷ κλωβῷ. Ἀντὶ πτηνοῦ δύνασθε νὰ ζωγραφίσῃτε ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μέρους ποντικόν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐτέρου πηγυδᾶ ἢ πεταλοῦσαν ἢ φιλῆν κτλ. . . .

Τὸ παίγνιον τοῦτο εἶναι εὐκολώτατον καὶ διασκεδαστικώτατον καὶ δύνασθε εὐχερῶς νὰ τὸ ἐτοιμάσῃτε, ἐλλείψει πικντὸς ἄλλου προχείρου.

Φ. Π.

ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΒΡΟΧΗΣ

Ἡ βροχὴ προμηνύεται ὅπνταν:

- Αἱ μέλισσαι δὲν ἀπομακρύνονται τῆς κυψέλης.
- Ὁ ἀλέκτωρ κρᾶζῃ συχνὰ καὶ συνάμα κτυπᾷ τὰς πτέρυγας.
- Ἡ γαλῆ στρέφῃ τὴν βᾶχην πρὸς τὸ πῦρ καὶ τρίβῃ τὴν κεφαλήν διὰ τῶν ποδῶν.
- Τὰ κερκασφόρα εἰσπνέουσι καὶ κρύπτονται εἰς τὰς γωνίας.
- Ὁ ὄνος σείῃ τὰ ὦτα.
- Αἱ νήσσοι (χῆνες) κρᾶζωσιν ἰσχυρῶς.
- Αἱ χελιδόνες ἴπτωνται χαμηλᾶ.
- Τὰ πτηνὰ κνταφεύγουσιν εἰς τὰ δένδρα, τὰς φωλεὰς καὶ τὰς στέγας.
- Οἱ μύρμηκες διπλασιάζουσι τὴν ἐνεργητικότητά των.
- Οἱ σκόληκες ἐξέρχωνται τῆς γῆς.
- Ἡ μκύρη κορώνη κρᾶζῃ.
- Οἱ χῆροι κυλύωνται εἰς τὸν πηλόν.
- Οἱ κύκνοι ἴπτωνται πρὸς τὸν ἀνεμῶν.

ΕΥΤΥΧΙΑ

Ματαιῶς ψάλλεις ὠθηγῆ τὴν πλάνον εὐτοχίαν! Εἶνε θεὰ ἀνύπαρκτος, τῆς γῆς δὲν εἶνε κτήμα. Τὸ ὄνειρον διαδέχεται ἀπάτη τὴν πρωΐαν καὶ τὴν γαλήνην ἄγριον καὶ μανιώδες κῦμα.

Ἴδὲ τὸ ἄνθος: χαίρειται, ὅτι τερονὸν ἐγκλείει: τὸ κάλλος καὶ τὸ ἄρωμα εἰς ἔσρος ἡμέραν καὶ τὸ πτηνὸν ἀνέφελον τὸ πτέρωμά του σείει καὶ μελωδεῖ ὅ,τι ἄγνον εἰς τοὺς λειμῶνας πέραν.

Ὁ ἐνυπύρχων σκόληξ δὲν φέρει εὐδαιμονίαν. θὰ ἔλθῃ καὶ φθινόπωρον, χιῶν καὶ τότε πλέον δὲν θὰ φθονῆς τὴν πρόσκαιρον σιγμαίαν εὐτοχίαν [τυχίαν] ὅταν τὸ ἄνθος θὰ ἰδῆς καὶ τὸ πτηνὸν ἐκπνεον.

Εἴμεθα ὅλοι θύματα ἰδίας εἰμαρμένης, Παντοῦ τὴν ἀνεζήτησα: εἰς φιλικὸς καρδίαις Εἰς τέρφεις καὶ εἰς χρήματα, εἰς στήθη ἔρω- [μένης] ἀλλὰ δὲν εἶδα τὴν σικίαν καὶ ἴχνη εὐτυχίας.

Ἄλλοίμονον! Ἄν λέγεται τὸ δάκρυ εὐτυχία ὁ στεναγμὸς μειδίαμα, ὁ πόνος ἠδονὴ τότε καιρὸς νὰ λήξῃ, ὦ Πλάστο, ἡ τραγωδία. Εἶτε φρικτὸν μαρτύριον διαρκῶς τις νὰ ποῖῃ! Πειραιεύς ΜΙΑΤΩΝ ΒΙΤΑΛΗΣ

ΜΑΡΙΚΑ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Προκαταρκτικὸν θεῶν Πλατ. Συναγματοῦ

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΠΡΟΒΑΤΑΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ ΚΑΙ ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ

Μεταξύ των άξιων κληρικών, οτινες κατέλαβον έσχάτως τας χρευσούσας θέσεις των Έπισκοπών, καταλέγεται και ο χειροτονηθείς Σεβασμιώτατος Έπίσκοπος Χαλκίδος και Καρυστίας κ. Χρ. Προβατάς, μιάς των καλλιτέρων έπικοπ. του Κράτους.

Ο άρτι χειροτονηθείς ύπερβας τή 40ην έτος τής ηλικίας του, από δικαπιεντατίες κατατάγη εις τήν Έκκλησίαν ως Ιεροδιάκονος, - ρεσθύτερος και Αρχιμανδρίτης, έπιζητηθείς και εύδοκώτατα ύπηρατήσας ως έφημέριος τής τε έν Βενδερσίω έλληνικής κοινότητας και τής έν Καρύσσει εκκλησίας των Άγίων Ίσωνος και Σωσιπάρου. Κατόπι τούτων, πρό τετραετίας περίπου, ή Ίερά Σύνοδος, αποβλήπουσα εις τή ένάρετον και λαμπρόν αυτόν παρίθρον και εκτιμήσασα τας άρετάς του, ανέθηκεν αυτόν τήν διοίκησιν τής κακώς τότε έχούσης και διηγεκώς κλυδωνιζομένης Ίερής Μονής Γαλατίας, ήν διά μεγάλων κόπων άνύψωσεν εις τήν περιωπήν, προκλήσασα θυμακτών διά τε τήν διοίκησιν και τήν διαχείρισιν αυτής, αυξήσας τή αποθεματικά κεφάλαια αυτής, άτινα άνέρχονται σήμερα εις 70,000.

Ένικα τούτου και ή άίμνηστος τώσ έπίσκοπος Χαλκίδος Κριζής έδήλωσε και έπιστήμως διεβιβάσασιν, ότι επί των δακτύλων τής μιζς χειρός δύναται ν' αριθμηθώσιν έν Έλλάδι οι όμοιοι και ισότιμοι τώ κ Προβατά, υπό έποψιν μαρρώσεως, εύσεβείας, χρηστότητας κλπ. Δι' ύπερ και ή Ίερά Σύνοδος, συναισθανομένη τή ύψηλόν αυτής έργον, ως πρώτον ύποψήριον και παμψηφεί έψήφισε τόν Αρχιμανδρίτην Προβατά, ως ύποψήριον Έπίσκοπον Χαλκίδος έν πλήρει έπιγνώσει τού εκου- τής καθήκοντος και άρα εύσυνειδήσιχ. Επί τής περιστάσει δέ τούτη δημοσιεύοντες άνωθεν τήν εικόνα αυτού, τή εύχόμεθα εύδοκίμησιν και εις τή άνωτατον τούτο αξίωμα. (Η Διεύθυνσις).

ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΜΟΥ

(Συνέχεια ίδι προηγ.)

Ποχιρετήσαντες τούς καλλίστους νέους, κυρίους Γκατάνην και Ήλιόπουλον, άνεψιούς του άοιδίμου Καρκακάντζ, πρωτοργου τής μεγάλης αυτής έμπορικής επιχειρήσεως, ήτις τιμζ τήν Έλλάδα ύλην και ούτινος τήν προσωπογραφίαν έφιλοξενήσασμεν εις τή προηγούμενον ήμων φύλλον και ήτις κταφκνώς δεικνύει τήν πεφωτισμένην επιχειρηματικήν δεινότητά, δραστηριότητα και ικανότητα του άκαμάτου τούτου άνδρός, ειτα μετέδημεν εις έπίσκεψιν και άλλων όμογενών.

Τήν επκύριον ήλθωμεν εις τούς Άδελφούς Γεράκη, ούς εύρωμεν έν τοις γραφείοις αυτών, κειμένοις εις τήν ώραιήν έμπορικήν συνοικήν και είπομεν άρεκτά. Ο μεγαλειότερος κυρίως άδελφός, γνωστός πολίτης των Άθηνών με άρτίαν μόρφωσιν, λίαν άνεπτυγμένος, έμπειρος και τή μάλα φιλόμουσος και ευκαλής μιζ έφιλοξένησε πρεπόντως και συνωμιλήσασμεν περί διαφόρων άντικειμένων, ιδίχ περί του έμπορίου των σιτηρών. ύπερ ήδη δέν παρέχει άρεκτά κέρδη εις τούς εισάγοντας αυτό έν Γαλλίχ, διότι από τινος αυτή ύποστηρίζει ένδικερρότως τήν έντοπίαν προαγωγήν και άνάπτυξιν και ως εκ τούτου τή διενεργούμενον άνέκαθεν και πρωτίστως έμπορίον των σιτηρών υπό Έλλήνων έν Μασσαλίχ μεγαλώς έδολχε τή έμογενές ήμων στοιχείον.

Καθ' έσπέρας κτα τή έσθήμερον διάστημα τής δικιμνης μιζ έν Μασσαλίχ μετά του αξιολόγου ζεύγους Πιλκλά μετεβλίνωμεν πότε εις τή θέατρον και πότε εις περιπάτους άνά τήν πόλιν, τούς κήπους, τήν ώραιήν όντως Έκθεσιν των Άποικιών, τόν πλκίον Λιμένκ, και ιδίως πολύ ηύχαριστούμεθα διατρέγοντες τας κεντρικώτερας έμπορικής όδους Κανεδιέρ, Ρώμης, Ίουλιέτης, κτλ. ένθα κι προθήκη των ώραιών καταστημάτων των και κι ποικιλία των νέων ειδών προκλωσι τήν άρχιμάξιν του βλκαντίου των ζένων. Καθ' εκάστην δέ μεσημβρίαν και έσπέρας έγευματίζωμεν και έδειπνώμεν εις τή ώραιήν Έστιατόριον του ρέκτου και φιλοκάλου Άμαξοπούλου ή εκκηήμεθα έξωθεν του κάτωθεν κερνείου του έμογενούς έπίσης κ. Λύσουλκ, όπου πολλκι Έλληνικί οικογένεαι ευχαριστούνται να προσέρχωνται και όσο επιθυμούσι να πλησιάζωσι τή Έλληνικήν έν Μασσαλίχ στοιχείον.

Έν Μασσαλίχ μεταβλίνωμεν τις άδύνατον να μη δοκιμάση τή περίφημον τοπικόν έδεσμα (boullabaisse) μπουγιμπές, άπκρτιζόμενον από έβρακμένους διαφόρους ίχθεις, άστακούς κτλ. μετά ζωμοθ (σάλτσας) κτρινωπού και κερκευμένου άρτου. Χιλιάδες κόσμου συρρέ-

ουσι καθ' εκάστην εις τή ξενοδοχείον αυτό, άποτελούμενον εξ εξώστου, αυλής και πολλών διαμερισμάτων έν διωρόφω οικήματι, διά να ράγωσι τή εξίσιον τούτο έδεσμα, ύπερ ειρήσθω έν παρόδω, μόνον έν Μασσαλίχ προκσιευάζεται τσοσούτο επιτυχώς και συν τοις ναποτάτοις ύστρειδίσι και άλλοις προκταρτικίσι έδέσμασι και κατακλληλοτάτου γαλλικού οίνου, άπερ σάς προκθέτουσι τή συνοδεία και τής γαλλικής πέσιζ σας συντροφίας και τής τοπικής επικρατούσης πάντοτε εύθυμής και ζωηρότητας κάμνετε έν άξιολογον και διασκεδαστικώτατον γεύμα.

Τσοσούτο δέ ώραίχ έράγωμεν και όμιλήσασμεν και έγγλάσασμεν, ώστε ό κ. και ή Κυρία Πιλκλά μοι επκνκλόμενον συγνάκις :

— Άχ, Κύριε Πρίντζη, θά σας ένθυμούμεθα πολύ εις τήν Άμερικήν και ούδέποτε θά λησμονήσωμεν τήν ώραίχν διασκεδασιν του γεύματος τούτου.

Τήν επκύριον άνεχωρήσασμεν πάντες όμοθ διά τούς Παρισίους, προτιμήσαντες τή νικτερινόν τραίνον τής 8 μ. μ. ως πολύ άνετώτερον και συντομώτερον, και διότι ως επί τή πλείστον αυτό προτιμούσι. Δυστυχώς δέν έβλέπομεν τή έξωθεν κτα τήν διαρκείαν τής πορείας μιζ εξελισσόμενα τοπεικ, ούχ' ήπτον ή έσωτερική συντροφία μιζ, ή εύθυμία και τή λογοπαίγνια των γάλλων μιζ διασκεδασιν πολύ και διήλθωμεν ούτως ύλην τήν νύκτα ταύτην ευκρέστως, μη δυνηθέντες να κοιμηθώμεν ή περί τήν μίαν έως δύο ώρας, καθύστον τή μεσονύκτιον τή τραίνον φθάνει εις τή Λυών, όπου σταθμεύει περί τήν μίαν ώραν.

Άκολουθούντες δέ τή ρεύμα των εξερχομένων επιβατών, μετά διαφόρους ελιγμούς, άνκθάσσεις και καταβάσεις άνά μέσον διαδρόμων κτλ. έφθάσασμεν εις ώραίον περιχώρον κερνεϊον, όπου πάντες ήρξάντο τρώγοντες και πίνοντες. Έπράξασμεν τή αυτό, διατάξασμεν κύπελλα γάλλικτος μετά βουτήματος. Ητο όντως κατάλληλον τή περιστάσει.

Μετά τούτο επκνεληθόντες έν κκιρθ εις τας θέσεις μιζ, ήρξάντο ή άμκξαστοιχία εκ νέου χωροδοκ πρός τούς Παρισίους. Μέχρι του γλυκοχαρξίματος ή πορεία μιζ έβκινεν ήσύχως και όμκλως Μόλις όμως τή ένκντι ήμων άνελισσόμενα άντικείμενα και τοπεικ ήρξάντο να φκίνωνται υπό τή φως τής ήμέρας, τή ένδικερρόν πάντων άνκνεϊτο ζωηρώς και μετά περιεργείας προκτιροόμεν πρός τή έξω. Πεδιάδες δεξιόθεν και άριστερόθεν, κταφρυτα παντού μέρη και τοπεικ και άγροτικοί μικροί όικοι διεσπαρμένοι τήδε κκεισε μετά γειτονικών παρέκει άγροκπειών μιζ προσκλόνον τήν προσοχήν.

Τά πάντα έν τάξει και κκλιεργείχ και ούδκμότε έφκνινοτο ούδέ σπιθκμή γής άκκλιεργήτος. Βκημηδόν δέ διαρχόμεθα στάσεις, πό-

— Αὐ λοιπόν, γυναικί, εἶπεν ὁ μυλωνᾶς ἐισερχόμενος, τί νεώτερα σήμερον;

— Τίποτε, ἀνδρ μου, ἐκτός μόνον, ὅτι ἔχομεν εἰς τὸ ὑπερφθόν μας ἓνα ὄδοιπύρον, ὃ ὀποῖος ἐξήγησε φιλοξενίαν.

— Καὶ ποῦ εἵναι λοιπόν;

— Ἐκεῖ ἐπάνω τὸν ἐκλειδώσα· εἰς τὸ ὑπερφθόν.

— Πῶς; Τὸν ἐκλειδώσα; Καὶ δικτὶ;

— Πανκριτὶ μου, εἶπε χαμηλόνουσα τοὺς ὀφθαλμούς, ἤμην μόνη . . .

— Ω! ἔλεγεν ὁ Μάγος, σκεπτόμενος τὸν συμβολαιογράφον, ὅστις εὐρίσκατο κάτωθεν τῆς σκάφης.

— Τέλος, εἶπεν ὁ μυλωνᾶς, τῶρα ποῦ εἵμαι ἐδῶ, φώναξέ τον νὰ πῶμεν μαζῆ.

— Ὁ κειρὸς ἀνοίγει καὶ δι' ἐμέ, εἶπε κατ' ἐκτύτῳ ὁ Μάγος, γλύρωε τὰ χεῖρά του.

Ἡ μυλωθρὸς ἤλθε καὶ τῷ ἤνοιξε δύσθυμος.

Ὁ Μάγος προσεπονήθη, ὅτι μόλις ἐξύπνησε καὶ κατέβη ὀπίσω τῆς, μὲ ὅσην ἀμεμνησίαν εἶχεν ἀνάβῃ. Ὁ μυλωνᾶς τὸν προπάντησε καὶ ἔκκαμε μετ' αὐτοῦ τὸσον φιλικὴν χειραψίαν, ὥστε τὸν ἐξώργισεν ἔτι μᾶλλον κατὰ τοῦ συμβολαιογράφου.

— Λοιπόν, γυναικί μου, κρασί, κα' ἀπὸ τὸ κελὸ μάλιστα, εἶπεν ὁ σύζυγος.

Ἡ μυλωθρὸς τοῖς ἔφερε φιάλην καὶ δύο πιτῆρια καὶ ἀπομυκρυνθεῖσα, ἐκάθησε πλησίον τοῦ πυρός, χωρὶς νὰ εἴπῃ λέξι. Οἱ δύο ἀνδρες συνέκρουσαν τὰ ποτήρια.

— Ἀλήθειαι, μήπως πεινᾶτε; τῷ εἶπεν ὁ μυλωνᾶς.

— Πραγματικῶς, ἀπήντησεν ὁ ὄδοιπύρος.

— Δὲν ἔχομεν παρὰ μόνον ψωμί καὶ τυρὶ, εἶπεν ἡ μυλωθρὸς μὲ ὀργίλον ὄρος.

— Μπα, εἶπεν ὁ Μάγος, ἐνθουλούμενος τὰ λείψανα τοῦ δείπνου, τὰ τοποθετημένα ἐντὸς τοῦ ἐρμαρίου.

— Οἱ ὄδοιπύροι συνηθίζου εἰς τὰς κκαυχίαις, εἶπεν ὁ μυλωνᾶς, συγχρούων τὸ ποτήριόν του μετὰ τοῦ Μάγου. Ἀλήθειαι εἰς τὸν δρόμον δὲν ἔχεις πολλὰς ἀναγκύσεις.

— Μὲ συγχωρεῖτε, εἶπεν ὁ ὄδοιπύρος. Λαμβάνω ἕ,τι μοῦ χρειάζεται, χάρις εἰς τὴν Ἰουμακτουργὸν ῥάβδον μου.

— Ἀ, ἐνοῶ, λαμβάνετε διὰ τῆς βίρας, ἕ,τι δὲν σὰς δίδου.

— Καλέ μου, φίλε, εἶπε σοβαρῶς ὁ ξένος, οὐδέποτε ἔκλειψα· ἀλλ' εἶχον τὸ εὐτύχημα νὰ εὐρῶ εἰς ἓνα ἔρχομον πύργον παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Γήνου μίαν μαγικὴν ῥάβδον, ἡ ὀποῖα μοὶ προμηθεύει πᾶν ἕ,τι θέλω.

— Ἀστείουσαι! εἶπε γελῶν ὁ μυλωνᾶς.

— Ἀ! εἴστε ἄπιστος; εἶπε γελῶν ὁ ὄδοιπύρος καὶ σύρων βραχέως τὴν πολῦτιμον ῥάβδον του, περιέστρεφεν αὐτὴν δις καὶ τρίς καὶ ἐγο-

νυπέτησε πρὸ τοῦ ἐρμαρίου, εἰς τὸ ὀποῖον ἦτο κλεισμένον τὸ δείπνον.

— Μὰ τὴν μαγικὴν δύναμιν τῆς ῥάβδου μου, ἀνέκραξε μὲ φωνὴν ἐπιτακτικὴν, θέλω νὰ φανῆ εἰς τὸ ἐρμαρίον τοῦτο ἓνα τέλειον δείπνον.

Ὁ μυλωνᾶς πιστεύων πάντοτε εἰς ἀστευτήτητα, ἐσηκώθη καὶ ἤνοιξε μόνος του τὸ ἐρμαρίον γελῶν, ἀλλ' ὀπισθοδρόμησεν ἐκπληκτος, βλέπων ὄλα τὰ φαγητά, τὰ ὀποῖα ὑπεσκέθη ὁ Μάγος, ὅστις ἐφρόντισε νὰ ἀνομάσῃ ἐκ τῶν προτέρων ἐν πρὸς ἐν ὄλα τὰ εἶδη, τὰ ὀποῖα ἀπετέλεσαν τὸ δείπνον τοῦ συμβολαιογράφου.

Ὁ ἀγκυθὸς ἀνθρώπος ἐκάθισεν ἐνεὸς πλησίον τοῦ Μάγου, πρὸς τὸν ὀποῖον πλέον μετὰ σεβασμοῦ ὠμίλει. Ὁ Μάγος εὐγενῆς καὶ ἱπποτικὸς ὡς ὄλοι οἱ γάλλοι, ἔλαθεν ἀπὸ τῆς χειρὸς τὴν μυλωθρὸν μᾶλλον νεαρὴν ἢ ζῶσαν καὶ τὴν ἤνάγκασε νὰ καθήσῃ πλησίον του. Καὶ οἱ τρεῖς ἐκάθησαν εἰς τὴν τράπεζαν οἱ μὲν δύο ἀνδρες μὲ ἀκονισμένους ὀδόντας, ἡ δὲ μυλωθρὸς στενωχωρημένη, ἐν ᾧ ὁ συμβολαιογράφος ἔτρεμεν ἐκ φόβου καὶ λύσσης ὑπὸ τὴν σκάφην.

Ὁ οἶνος τοῦ συμβολαιογράφου ἦτο καλὸς. Ἐλύσεν ἐν τέλει τὰς γλώσσας καὶ ὁ μυλωνᾶς διηγήθη εἰς τὸν φίλον του Μάγον ὅλην τὴν ἀπὸ 10 ἐτῶν ἱστορίαν του. Προσέθηκε δὲ, ὅτι ἐστενωχωρεῖτο πολὺ, διότι ἐμελλε προσερχῶς νὰ πληρωθῆ ἄρκετὰ σπουδαίων ποσῶν καὶ οὗτε ὑβελίαν εἶχεν.

— Ἀρῆσκατε τὴν ὑπόθεσιν εἰς ἐμέ, εἶπεν ὁ ἀγκυθὸς ξένος. Ἡ ῥάβδος μου θὰ σὰς ἀπκλέξῃ ἀπὸ τὴν στενωχωρίαν καὶ πλησιάζας εἰς τὴν γνωστὴν πλάκα τῆς ἐστίας, ἀνέκραξε: Μὰ τὴν μαγικὴν δύναμιν τῆς μαγικῆς ῥάβδου μου, θέλω νὰ φανῆ ἐδῶ ἐντὸς φακέλλου τὸ ποσόν, τοῦ ὀποῖου ὁ φίλος μου ἔχει ἀνάγκην.

Καὶ ἀνασηκώσας διὰ τῆς ῥάβδου του τὸν γνωστὸν λίθον, ἀνεκάλυψε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ μυλωνᾶ τὸ βαλάντιον τῆς γυναικὸς του, ἧτις ἔκλαιεν ἀπὸ τὸ πείσμα τῆς. Ἐθνήχθη τὸ ἀποτέλεσμα. Ἐν τῇ παρρησίᾳ τῆς ἐγνωμοσύνης του ὁ μυλωνᾶς ἐρρίθη εἰς τοὺς πόδας τοῦ Μάγου, τὸν ὀποῖον ἐξελάμβανε, ὡς μεταηματισμένον πρίγκηπα.

— Ὅχι, ἔλεγε, δὲν εἴστε ἀπλοῦς ὄδοιπύρος, ἀλλὰ εὐεργετικὸς πλούσιος, ἄρχοντας ὅστις διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἠθελήσατε νὰ ἔλθατε εἰς βοήθειάν μου.

— Σωστὸς διχόβολος εἵναι, ἐψήθύρισε τότε ἡ σύζυγος.

— Ἀμφοτέλλαις περὶ τῆς μαγικῆς δυνάμεώς μου! ἀνέκραξεν ὁ Μάγος, ὡς δῆθεν ὀργισμένος, θὰ σὲ κάμω νὰ ἰδῆς λοιπόν καὶ τὸν διχόβολον καὶ πρόσζεε νὰ μὴ σὲ πάρῃ!

Εἰπὼν αὐτὰ ἤνοιξε τὸ παρῆθρον καὶ ἐξέτεινε πάλιν τὴν μαγικὴν ῥάβδον του κρῆσαν:

— Ἐν ὀνόματι τῆς μαγικῆς ῥάβδου, σ' ἔξα-

κίζω, Σατανᾶ, νὰ ἐξεέλθῃς ἀπὸ τὴν κρύπτῃ σου καὶ νὰ πηδήσῃς ἀπ' αὐτὸ τὸ παρῆθρον, ἀν δὲν θέλῃς νὰ σοῦ σπᾶσω τὴν κεφαλήν.

Ὁ συμβολαιογράφος, ἀγωνίων πρὸ πολλοῦ ἔσχε τὴν ποθητὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐξεέλθῃ ἐν σπουδῇ καὶ νὰ τραπῆ εἰς φυγὴν μὲ τὸ πρόσωπον μελανόν ἐκ τῆς καπνίαις. Διέσχισε τὸ δωμάτιον ὡς βέλος καὶ ἐπήδησεν ἀπὸ τὴν ἐξοδον, τὴν ὀποῖαν τῷ ἤνοιξεν ὁ Μάγος.

Ὁ μυλωνᾶς τρέμων σύσσωμος προδύωρξε πρὸς αὐτὸν μὲ σεβασμόν:

— Ἐξοχώτατε, τῷ εἶπε, τί δύναμιτις νὰ νὰ κάμωμεν διὰ σὰς;

— Ἐν μόνον προῆμα, ἀπήντησεν ὁ Μάγος. Νὰ εἴσθε φιλόανθρωποι καὶ περιποιητικοὶ πρὸς ὄδοιπύρους, τοὺς ὀποῖους φιλοξενεῖτε.

Ἐλάθει ἐν ἀκόμῃ ποτήριον οἴνου, ἤναψε πάλιν τὴν πίπκν του, διώρρωσε τὸν ὄδοιπυρὸν σάκκον του ἐπὶ τῶν ὄμων του καὶ, ἀρῶς παρτήρησε καλῶς εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τὴν Μυλωθρὸν μετ' ὀργῆς, ἀνεχώρησεν, ἐνῶ ἡ ἡμέρα ἦδη ὑπέφωσκεν.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Ἐν τῷ κακορροδικεῖῳ.

Ὁ πρόεδρος. Πῶς κατηγοροῦμετε, σὺ ἀπλιν ἐδῶ μετὰ πέντε ἔτη; Δὲν ἤλλαξες βλέπω, ἐπάγγελμα.

Ὁ δὲ κατηγορούμενος (χαριτωλογῶν δῆθεν). Ναι, κύριε Πρόεδρε, καὶ σεις βλέπω, τὴν ἴδια δουλειὰ κάτετε.

Θεία τις προσπαθοῦσα ν' ἀποτρέψῃ τὴν ἀνεμνίαν τῆς ἀπὸ γάμον μετὰ στρατιωτικοῦ, τῇ ἔλεγε:

— Ναι, κόρη μου, εἴμπορε νὰ γίνῃ καὶ πόλεμος καὶ μίαν φορὰ νὰ τὸν σκοτώσῃ . . .

— Ἀντὸν καλὴ θεία, ἐγὼ δὲν θὰ ζήσω ὡς χήρα;

Κάποιος στρατιωτικὸς ἀκούσας θόρυβον εἰς τὴν ἀλήν του, κατέροχται ὀπλισμένος κα' αὐραιτῶλωποδίτην, ὅστις τῷ λέγει ὄλος φιλοφρονητικῶς ἀπερχόμενος μὲ τὰ κλοπιμαῖα.

— Μὴν ἀνησυχεῖτε, Κύριε λοχαγέ, δὲν εἶναι τίποτα.

— Διόλου καὶ οὐ μὴ ἀνησυχῆς. φίλε μου, καὶ τῷ θέτει τὸ ρεβόλλερ εἰς τὸ μέτωπον.

Δύο φίλοι ἀποῦ καλῶς ἐμέθεσαν, ἐφιλονίκησαν καὶ ἀντήλλαξαν τὰς χειροτέρας ὄβρεις.

Ὅτε μετὰ μικρῶν σιωπῶν ὁ πρῶτος λέγει πρὸς τὸν δεῦτερον μετ' ἀποτροφῆς:

— Δὲν σὲ ξεσυναρίζομαι, στυοπά . . .

Καὶ ὁ δεῦτερος.

— Ἐγὼ ἡ ἐσῦ, δπου δὲν ξερεῖς τί λές . . . κανάτα!

Κυρία τις ἔλεγε πρὸς τὸν σύζυγόν τῆς, πολὺ ἀρεσκόμενον εἰς τὴν ἀνάγνωσιν:

— Θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐγινόμην βιβλίον διὰ διὰ νὰ ἐπρόσεχες περισσότερον εἰς ἐμέ.

— Ἔστω, ἀλλὰ νὰ ἐγίνεσο ὁμως Ἡμερολόγιον, διὰ νὰ σὲ ἡλλάσσον κατ' ἔτος.

Ἐν τῷ οἰνοπωλεῖῳ μεταξὺ δύο εἰσιάντων.

— Δὲν εἰξεύρες τί λέγεις, εἶσαν μεθυσαίρος, στυοπά, κανάτα.

— Νὰ χαθῆς παλιάνθρωπε ρεζίλι, βλίκα. Ἐγὼ μεθῶ διὰ μίαν στιγμὴν, ἀλλὰ σὺ εἶσαι αἰωνίως βλάξ.

ΓΝΩΜΙΚΑ

Συνασσιτρέφου κόσμον εὐγενῶν ἀσθημάτων καὶ ἔσο βέβαιος εἶαι πάντοτε θὰ ἐκτιμῶσαι καὶ οὐδέποτε θὰ μετανοῆς.

Ἰσπανικὴ παροιμία.

Ὁ ἀνὴρ εἶναι πυρτίς, ἡ γυνὴ φλόξ καὶ ὁ δάμβολος ὁ ἄνεμος.

Ἐὰν θέλῃς νὰ ἐννοήσῃς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνδρός, παρατήρησιν τρεῖς εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Τὸ πρῶτον θὰ ἴηται προσποιητόν, τὸ δεῦτερον φερέκη καὶ τὸ τρίτον προσωπεῖον ὕπερ ἀφίνει νὰ τῷ ἀφαιρέσῃς.

Θέλῃς νὰ ἐννοήσῃς τὴν καρδίαν τῆς γυναικὸς; Προσπάθουσαν παντὶ σθένει νὰ ἴδῃς ἐντὸς τοῦ βαλαριῖόν τῆς.

Εἶναι ἔλεγε θὰ ὅσον καὶ τὸ ἐν αὐτῷ χοῖμα.

Αἱ μεγάλαι θήσεις ὁμοιάζου με τοὺς ἐψηλούς βρόχους, ὅς μοσον οἱ αἰετοὶ καὶ τὰ ὄγρεα κατορθώνου νὰ γθάνουν.

Καλεῖτερον νὰ εἶσαι ὀφέλιμος παρὰ ἐπιβλαβής. Τὸ πρῶτον κατορθοῦται δυσκόλως καὶ τὸ δεῦτερον ἀνεπαίσθητος.

Ὅλαι αἱ ἀγαπήσεις τοῦ κόσμου δὲν ἀξίζου μίαν ἐλπίδα.

Ὅταν τις κακολογῇ φαυτόν, δὲν καταγγέλλεται, ἀλλὰ αὐτοεπαίνεται.

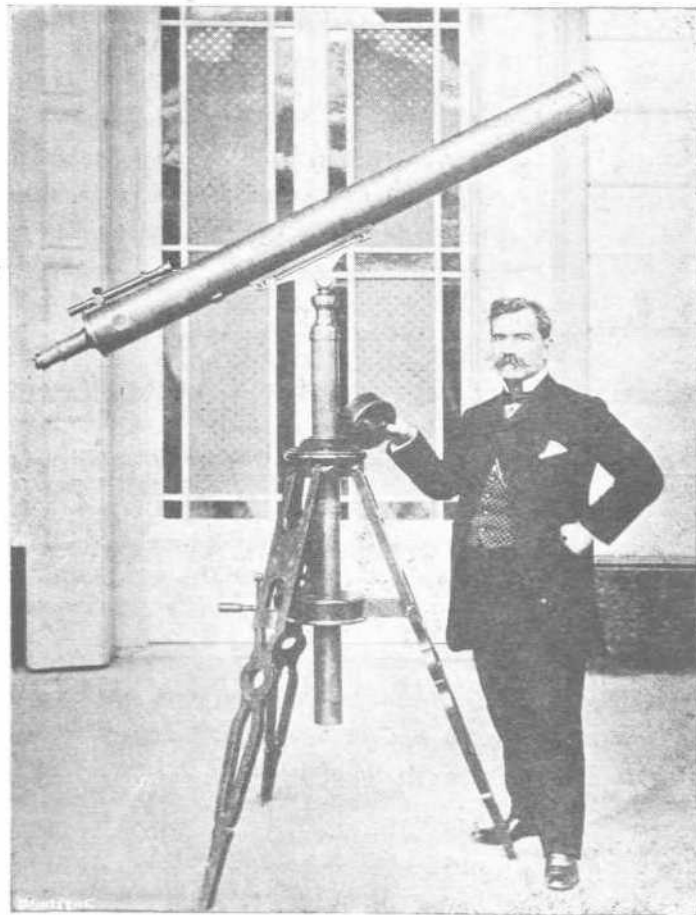
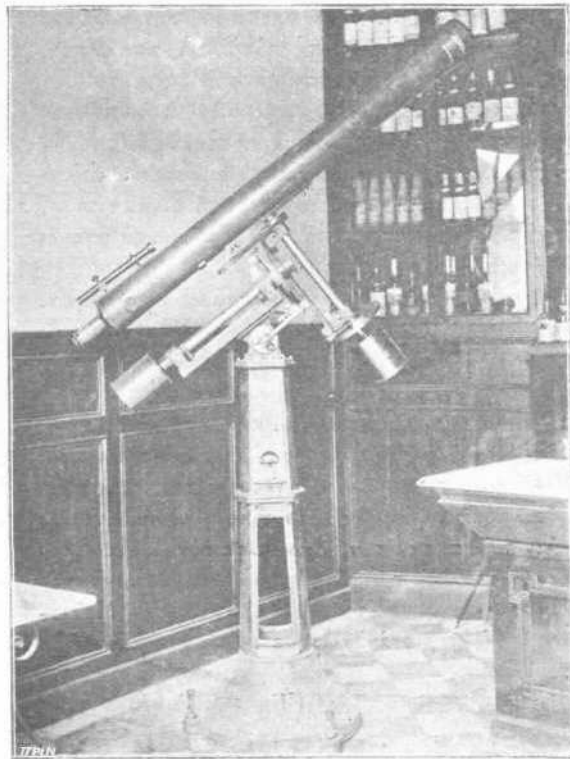
ΜΕΓΑ ΤΗΛΕΣΚΟΠΙΟΝ "EQUATORIAL,"
ΔΙΑ ΣΟΒΑΡΑΣ ΜΕΛΕΤΑΣ

Δι' άστροσκοπεία, Πανεπιστήμια, Γυμνάσια ή Μέγαρον πολυτελείου.

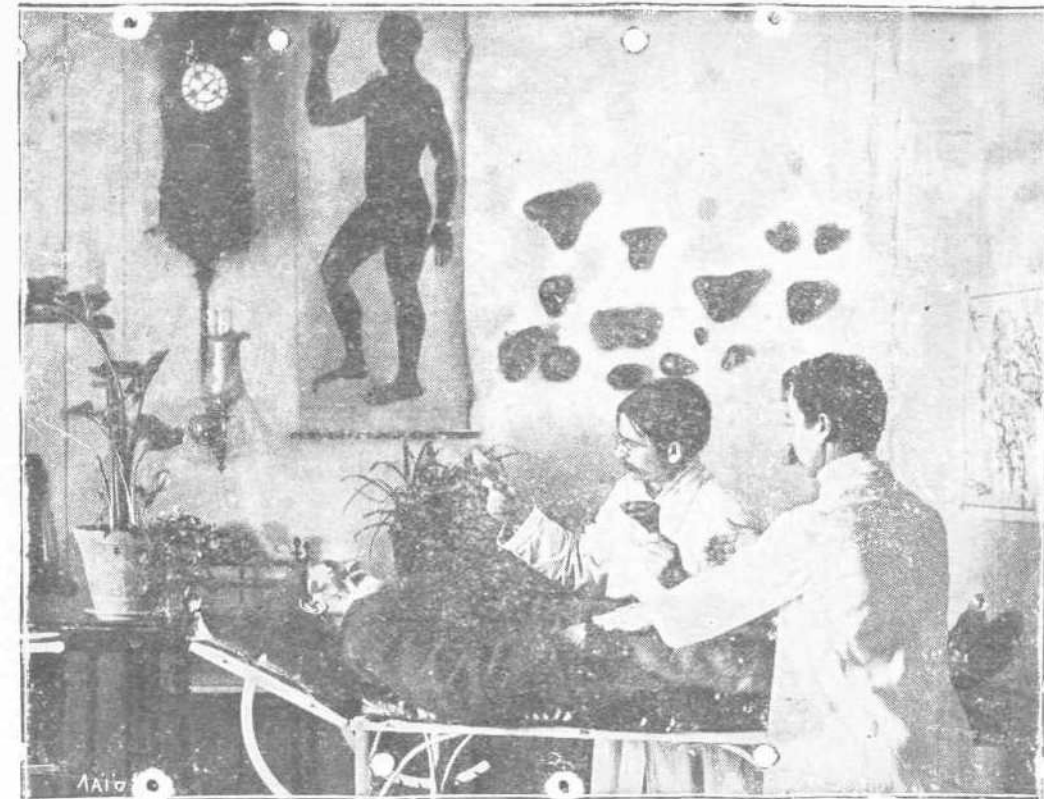
Έχει δύο στερεάς βάσεις, μίαν μεταλλί-
νην ως εμφανίζεται εν τή πρώτῃ εικόνη
διὰ παρατηρήσεις και μελέτας ἐπι-
μονίμου πλάτους (latitude) και μίαν δρυ-
νην διὰ πρόχειρον μεταφορὰν ὅπου δήποτε.
Περιλαμβάνει δὲ μέγαν ὀπτικὸν φακὸν
135 m, πρώτης τάξεως και ἕτερον 6 με-
γεθυντικὸν ὀφθαλμικοῦς (oculaires
celestes) διὰ μεγεθύνσεις 80, 120, 180,
240, 280 και 350 φορῶν και δύο μελα-
νοὺς διὰ τὰς ἐκλείψεις μετὰ φωτιστικὸν
ἐπιπέδου.

Κινεῖται δὲ πάνυ εὐχερῶς καθ' ὅλας τὰς
διευθύνσεις και περιστρέφεται ὁμοίως παν-
ταχόσε δι' εὐφυοῦς μηχανισμοῦ.

Τὸ κίλλιστον ὕψ' ὅλας τὰς ἐπόψεις Τη-

λεσκόπιον τοῦτο, εὐρισκόμενον
ἐνεκα ὀικονομικῶν περιστάσεων ἐν
ἀχρησίᾳ εἰς χεῖρας ὁμογενοῦς, και
σκεφθέντες ὅπως διὰ τῆς ἡμετέ-
ρας μεσολαβήσεως περιέληθῃ τοῦτο
εἰς τὴν κατοχὴν ἑλληνικῶν χεῖρῶν,
ἰδίᾳ Σπουδαστηρίου τινὸς ἐν Ἑλ-
λάδι ἢ τῷ Ἐξωτερικῷ, οὐδενὸς δυ-
στικῶς κατέχοντος τοιοῦτον σοβα-
ρὸν ἀστρονομικὸν ἔργαλειον, ἀνελά-
βομεν νὰ τὸ ἐκθέσωμεν εἰς ἔρανον,
πρὸς 1/2 λ. ἀγγλικὴν τὸν ἀριθμὸν,
ἐπικαλούμενοι τὸν πατριωτισμὸν
τῶν ἡμετέρων ὁμογενοῦν, ὅπως διὰ
τοῦ εὐχεροῦς τούτου μέσου ἀπο-
κτήσωμεν αὐτὸ χάριν τῶν Ἑλληνο-
παίδων μας.

ΜΙΑ ΤΩΝ ΑΙΘΟΥΣΩΝ ΤΟΥ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΚΗΛΗΣ

Πολλὰ ἐγράφησαν περὶ τοῦ θεραπευτικῷ Ἰν-
στιτούτου Ἀθηνῶν και θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ
μιταδώσωμεν και ἡμεῖς ὀλίγα τινὰ περὶ αὐτοῦ
εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστιας.

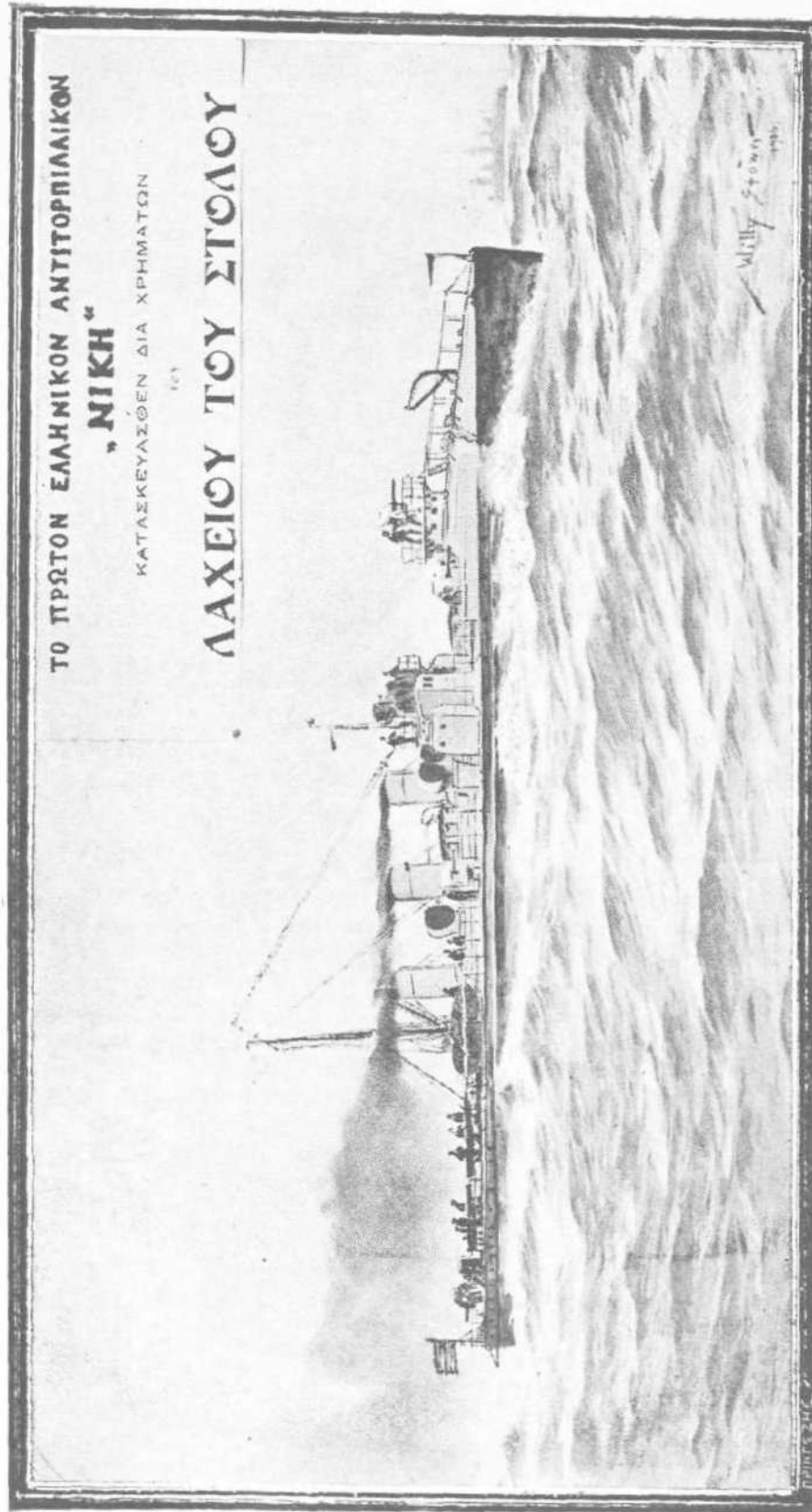
Τὸ καίσιον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ μιᾶς ἀ-
θουσίας ἀναμοιῆς τῶν ἀρρώστων και ἐκ 3 δια-
μερισμάτων, ἐνθα ἐξειάζονται οἱ πάσχοντες ἐπὶ
τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἱατροῦ και ὑφηγητοῦ κ. Ἰω-
άννου Ε. Καραβία, ὅστις μετὰ τὴν ἐξακριβω-
σιν τῆς παθήσεως ἐκάστου ἀρρώστου παρα-
πέμπει αὐτὸν εἰς τὸ ὀρθοπεδικὸν τμήμα.

Τάξις και καθαριότης ἐν ἅπασιν τοῖς διαμε-
ρίσμασιν ἐπικρατεῖ, ἡ δὲ ἐξαιρετος κατανομή
τῆς ἐργασίας και λειτουργία αὐτοῦ εἶναι ἄμμε-
πτος. Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἀναμοιῆς ἐπάσχει
λεύκωμα περιέχον τὰ εὐχρησιτῆρια τῶν διαφό-
ρων θεραπευθέντων, πασῶν τῶν κοινωνικῶν
τάξεων, τῆς τε πρωτευούσης και τῶν ἐπαρχικῶν.
Ἐπίσης ἐπάσχει και ἕτερον λεύκωμα συγχα-
ρητηρίων διαφόρων ἱατρῶν ἐπὶ τῇ ἐπιτυχῇ
ἐκβίσει τῆς ἐιδικῆς θεραπείας τοῦ Ἰνστιτού-
του, τῆς ἐφαρμοσθείσης ἐπὶ διαφόρων αὐτῶν
ἀρρώστων.

Ἐν τῇ προσφνεῖ προσομοίῃ τοῦ ἐκάστοτε
ἀναγκασιότιος βιδωτοῦ προσκεφαλαίου και τῇ
τελείᾳ ἀνατάζει και στεγανῇ συγκρατῆσει κεί-

ται ἅπασα ἡ πρὸς ἱασιν τῆς κήλης προπαρα-
σκευαστικὴ ἐργασία, ὡς και τὸ ἀπόρρητον τοῦ
θεραπευτικῷ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν. Τὰ δὲ
φυσικὰ φάρμακα, ὧν ποιεῖται χρῆσιν ἐπιβοη-
θοῦσιν εἰς τὴν ταχύτεραν ἀνάπλασιν τῶν ἰσθῶν
και οὕτως εἰπεῖν ἐπούλωσιν τοῦ πόρου, δι' οὗ
προσπίπτει ἡ κήλη. Ὅτι τὰ φάρμακα ταῦτα
διαδραματίζουσι σπουδαῖον μέρος ἐν τῇ ἀνα-
πλαστικῇ ἐπεξεργασίᾳ, δι' ἧς ἐπιτυγχάνεται ἡ
ἐμφραξις τοῦ διεσπυθέντος πόρου, μηδεὶ
δέον ἵνα φανῇ παράλογον διότι ἐμβροθεῖς ἐπι-
στήμονες, ὡς ὁ Steffen (μέθοδος ζερεθιστανα-
πλαστικῆ), ὁ Narodsky δι' ἐιδικῶν φαρμά-
κων ἐσωτερικῆς χρήσεως, ὁ Mattes διὰ φυσικῶν
λαμάτων και πολλοὶ Ἀμερικανοὶ ἱατροὶ
διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Lannelongue ἐπιδιώκου-
σιν ζερεθιστικῶς τὴν ἀνάπλασιν ἢ τὴν ἀποσκλή-
ρωσιν τῶν ἰσθῶν τῆς βουβωνικῆς χώρας.

Ἡ περιωπή, εἰς ἣν ἐν βραχεῖ χρόνῳ ἀνήλ-
θε τὸ θεραπευτικὸν Ἰνστιτούτον Ἀθηνῶν
πειθαναγκάζει ἡμᾶς ἐν τέλει, ἵνα ἐξάρωμεν
τοὺς ὑπερανθρώπους ἀγῶνας και τὰς ὑπερβου-
λικὰς θυσίας τοῦ ἀξιοτίμου διεσπυθέντος τοῦ
Ἰνστιτούτου κ. Ἰωσήφ Σκεῖνον, ὅστις κατώρ-
θωσεν ἵνα ἀναδείξῃ αὐτὸ ἐν τῶν ἐδερχεικω-
τέρων ἰδρυμάτων τῆς πρωτευούσης διὰ τῆς
ἀτομικῆς δραστηριότητος και τῆς ἱκανότητος
αὐτοῦ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΙΚΟΝ

"ΝΙΚΗ"

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΘΕΝ ΔΙΑ ΧΡΗΜΑΤΩΝ

ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Η "ΝΙΚΗ", ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΙΚΟΝ ΜΑΣ ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΝ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΥΔΑΤΑ ΑΜΑ ΤΗ ΑΦΙΞΕΙ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ Ο Κ. ΚΟΦΙΝΑΣ

Τὸ λαχεῖον τοῦ στόλου συνεδέθη πλέον μετὰ τοῦ κ. Γ. Κοφινᾶ ὡς σὰρξ καὶ ψυχὴ. Ὁμιλοῦντες περὶ τοῦ ἑνός, ἐνοοῦμεν ἀμφότερα. Κατορθώθη ὑπ' αὐτοῦ ἐν ὀλιγίστῳ χρόνῳ νὰ ἐδραιωθῇ μία πιστωτικὴ ἐπιχειρήσις, ὡς τακτικὸν ἔσοδον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους. Ὅ,τι ἄλλοστε ἐπιτυγχάνεται διὰ πολλῶν θυσιῶν καὶ κόπων παρ' ἡμῶν ἐπετεύχθη ἡσύχως καὶ ὁμαλῶς δι' ἐλαχίστων παροχῶν. Χάρις δὲ τῷ ἀκραιφνεῖ πατριωτισμῷ τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν καὶ τῆς προθύμου ὑποστηρίξεως παντός Ἑθνικοῦ ἔργου, ὁσημέραι προάγεται τὸ ἔργον καὶ ἰδοὺ ἦδη διὰ τῶν πρώτων χρημάτων τοῦ λαχεῖου τοῦ Στόλου, ἀπεκτάσαμεν ἀξιόλογον ἀντιτορπιλικόν, ἢ «Νίκη», οὗτινος τὴν εἰκόνα βλέπετε ἑνωτι.

Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ἐν προερχεῖ μέλλοντι, ἐσεται αἰσιώτερον καὶ ἐπιζήλον, ἂν ὡς ἐλπίζομεν, ἐξακολουθήσῃ ἡ αὐτὴ τάξις, ἀκρίβεια καὶ ἀσφάλεια τῆς λειτουργίας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ λαχεῖου τοῦ Στόλου, ὅπερ ὡς ἔχομεν ἀκράδαντον πεποίθησιν εἰς τὸν ἀκάματον ζῆλον, τὴν ἰσχυρὴν ἐνέργειαν, τὴν ἀστείον ὀξυδερκίαν καὶ ἐπιμονὴν τοῦ διευθύνοντος κ. Γ. Κοφινᾶ, ὁσημέραι βαίνει ἐδραιούμενον, βελτιούμενον καὶ γενικευόμενον, παρέχον προφανῶς τὰ ἐχέγγρα ταῖς πλήρους Ἑθνικῆς ἐπιτυχίας καὶ τελειοφάνειας τῶν πανελληνίων πόθων :

Ὁ κ. Κοφινᾶς ἀνὴρ τοῦ καθήκοντος καὶ ῥεκτικῆς τοῦ ναυτικοῦ ἑθνικοῦ ἰδεώδους δὲν ἀμφιδάλλομεν, ὅτι οὐδέποτε θέλει παύσει μετὰ τοῦ αὐτοῦ πάντοτε ζήλου ἐργαζόμενος καὶ πόποτε θέλει καταβάλει αὐτὸν ἢ ἀπογοιτευσίς καὶ ἢ συνήθης ἐκ τῶν πραγμάτων ἀντίπραξις, ἀλλὰ τούναντίον μετὰ τοῦ αὐτοῦ πάντοτε σθένους θέλει ὑπερασπίζεσθαι τὰ ἱερά. **Φ. Π.**

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΛΑΩΝ

Ἐκείνος ποῦ εὐρίσκει καὶ ὠραῖο στὸ κακό, δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ τὸ πράξῃ.

✻✻✻

Γυνὴ ὀκνή καὶ ἐνάρετος εἶνε ἀδύνατον πρᾶγμα.

✻✻✻

Ὁ χρόνος καὶ ἡ θέλησις θέτουσι τέρμα εἰς τὸν ἔρωτα.

✻✻✻

Ὅποιος καλὰ λέγει καλὰ ἀκούει.

✻✻✻

Ὅποιος δὲν φοβᾶται γὰ κάποιον, δὲν τὸν ἀγαπᾷ.

✻✻✻

Καβάλλα δὲν πηγαίνει κανεὶς στὸ παράδεισο

✻✻✻

Πότ' ὁ Γιάννης δὲν μπορεῖ, τότε καὶ τοῦ ποιεῖ.

✻✻✻

Καινούργιο ἔναι τὸ κόκκινο, ψυλὰ ἔναι κρεμασμένο.

✻✻✻

Κοιτελίει χωρὶς ἔχει μούλωσ' τον ποῦ τὸ κατέχει.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Π. Δ. Παρισίους. Διεύθυνσίς σας ἡλλάγη, ὡς γράφετε. — **Κ. Μ. Πόρτ-Σαῖτ.** Ἐχετε δίκαιον, ἀλλὰ ἔχετε ὀλίγην ὑπομονὴν ἀκόμη καὶ ἀποστέλλεται ἡμῖν. — **Α. Γ. Ἀγγελοκάστρον.** Ἐλήφθησαν ἐπιστολὴ καὶ χρήματα καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. Ἀναμένομεν δὲ ὡς γράφετε καὶ νεωτέραν. — **Τ. Δ. Α. Kartoum North.** Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Διεύθυνσις διορθώθη. Εὐχαριστοῦμεν. — **Α. Α. Σιάγον.** Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Συνδρομῆται ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — **Ι. Ε. Κάϊρον.** Ζητούμενα ἐκ νέου φιλλάδιὰ σὰς ἀπεστείλαμεν. — **Π. Π. Ἀμαλιᾶδα.** Ζητούμενα φιλλάδιὰ σὰς ἐστάλησαν. — **Ι. Κ. Ρέθυμνον.** Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς ἀναμένομεν. — **Α. Α. Μαδάλιαν.** Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν. — **Δ. Ι. Α. Κάϊρον.** Ζητηθέννα φύλλα ἀπεστάλησαν ἡμῖν εἰς Κάϊρον. — **Π. Ν. Ἀργυροπόλιον.** Ζητούμενον φιλλάδιον, σὰς ἀπεστείλαμεν. Τὰ δὲ καθυστερούμενα παρ' ἑτοῦς θὰ λάβετε προερχῶς, καθόσον ἕνεκα τοῦ θέρους διακόπτομεν ἐπὶ μῆνα ἐργασίαν. — **Ν. Μ. Βερολίνον.** Ἐπιστολὴ καὶ φωτογραφία ἐλήφθησαν. Ἐχει καλῶς. Εὐχαριστοῦμεν καὶ διὰ ζυγόν ὄν ἀνομένομεν.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
10—11 Μαγικαί Εικόνας

Πού είνε τὸ μπουλτόκ του;

Πού είνε ὁ φωτογραφούμενος

12. Αἶνιγμα

Ποῖος εἴμπορεῖ νὰ μ' εὔρη τάχα τὸ ὄνομα ἐνὸς νησιοῦ Ἑλληνικοῦ ἐὰν σὰς δώσω τὰ στοιχεῖα του μονάχα;

Λοιπὸν τὸ πρῶτον του εἶναι ἓνα γράμμα τὸ δεῦτερο τὸ βρίσκεις στὸ γυαλό.
Τὸ ξεύρουνε καὶ τὰ παιδιὰ αὐτὸ τὸ πρῶγμα. Ἄν τὰ ἐνώσης τὸ νησιάκι εὐκόλα θὰ εὔρης. Γιαυτὸ δὲν σὰς χρειάζεται πολὺ μυαλό!

13. Γριῖθος

Η Φ 2 λόγια Τ οῖς ΔΑ οῖς ΜΕ γαλίην

14. Φύρδην—Μίγδην

Υχτη.—Σατοτας....

Φωνηεντόλιπον

Ο++κ+λ+ε ++ λ+++
πλ+ν+ντ++

ΚΙΣΣΟΣ

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

1ου ΤΕΥΧΟΥΣ

1. Ἀνκαστροφομένης τῆς εἰκόνας ἡ καρπὴ τοῦ κυνηγοῦ εὐρίσκειται μεταξὺ τῶν δύο κορυφῶν.—
2. Στροφομένης τῆς εἰκόνας οὕτως ὥστε ἡ ἀριστερὰ πλευρὰ νὰ ἔλθῃ ἀνω ὄρθιος ὀλόκληρος δεξιὰ καὶ παρὰ τὴν βᾶσιν τοῦ φυλλώματος.—
3. Χρόνος=Χρ-ῶνος.—
4. Ἡ ἐφημερίς εἶνε ἀπαρχιτήτος.—
5. Τὸ γῆρας εἶνε ἐπαχθές.

Λύται Δ. Κ. ἐξ Ἀθηνῶν 4, Π. Θωμόπουλος ἐκ Σύρου 2, Μ. Σφουρῆς ἐκ Σύρου 4, Μαρίκα Φιλιππίδου ἐκ Πειραιῶ 3, Ρ. Παντελάκης ἐξ Ἀθηνῶν 5, Κάρολος Δίρκε ἐκ Σμύρνης 2, Σπυρ. Ματιζῆς ἐκ Καΐρου 3.

Τὰ Γραφεῖα τῆς «Φύσεως» μεταφέρονται ἀπὸ τῆς Σεπτεμβρίου ὀπισθεν τοῦ Βαθρακειογωνιαίαν οἰκίαν ὁδῶν Σωκράτους—Εὐρυπίδου.

ΕΜΠΟΡΟΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ

ΚΑΙ

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΔΙΟΝ. Θ. ΠΑΣΤΡΑ

Ἰδρυθὲν τῷ 1858 Ἐν Ζακύνθῳ

Πώλησις χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς πολὺ συγκαταβατικὰς τιμὰς.
Ἀντιπροσωπεύει πολλὰ γαλλικὰ Ἑλβετικὰ καὶ Γερμανικὰ Ἐργαστήσια.

ΠΑΣΤΡΑΣ ΚΑΙ ΖΑΒΕΡΔΙΝΟΣ

Ἀντιπρόσωποι ἐν Ζακύνθῳ τῆς Ἀμερικανικῆς ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρείας
PRINCE & SINE
καὶ ἀντιπρόσωποι διαφόρων ἄλλων ἑλληνικῶν καὶ Εὐρωπαϊκῶν οἰκῶν.

ΣΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ

(IMPERIALE) EN AΘΗΝΑΙΣ

Ἐπὶ τῆς Πλατείας τοῦ Συντάγματος

ΟΙΚΙΑΙ ΜΗΘΙΜΕΝΑΙ

ΜΑΡΙΑΣ ΖΑΡΙΦΗ καὶ Γ. ΚΑΛΗΓΑ

(Κατ' ἀπαίτησιν τῆς πολυτιμῆς αὐτοῦ παλατιᾶς).

Νεότεριον μὲ κινουρή ἐπιπλα καὶ ἤλεκτροπρωτίσται, περιέχουσαι 60 μεσημβρινὰ δωμάτια, μετὰ προφῆς καὶ ἀνευ. Ἐστιατόριον, table d' hôte. Λουτρὰ εὐρωπαϊκὰ πρώτης τάξεως.

Ἀριθμὸς τηλεφώνου 322.

Τιμὰί δωματιῶν ἀπὸ 3 12 ὄρ. ἀναλόγως τοῦ δωματιοῦ. Ἐπίπλωσις ἀρίστη. Θέα πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν θαυμασιὰ. Ἰδιοκτῆτης Θ. Τσαθλίρης πρόην ἱδρυτῆς τοῦ Ἐστιατορίου τοῦ Ἄστου καὶ Βασιλικοῦ Σενοδοχείου, καὶ νῦν τοῦ ἤδη.

Αὐτοκρατορικοῦ (Imperiale).

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ